



Essaykonkurrence

Dannebrogs betydning for dig

Udskrevet i anledning af Dannebrogs 800 års jubilæum i 2019

For elever i grundskolen og ungdomsuddannelser

Forord

Blandt mange andre aktiviteter i forbindelse med Dannebrogss 800 års jubilæum besluttede Danmarks-Samfundet at udskrive to essaykonkurrencer blandt studerende henholdsvis for dem under og over 16 år med titlen "Dannebrogss betydning for dig". Det var vor intention både at inspirere lærere og elever til at tage Dannebrogss historie op i undervisningen, og for at undersøge om Danmarks-Samfundet ad den vej kunne få ideer til, hvorledes vi bedre kan engagere ungdommen i flagets betydning som nationalt symbol på dansk kultur, fællesskab og identitet.

Danmarks-Samfundet har i de første to kapitler i dette lille hæfte samlet 15 af de bedste indsendte essays i hver af de 2 grupper. De 3 vindere i hver gruppe står først, øvrige essays er i vilkårlig rækkefølge. I 3. kapitel er samlet essays, vi har modtaget fra deltagere, der ikke er under uddannelse, eller som har fået hjælp – og derfor er uden for de egentlige konkurrencer.

Danmarks-Samfundet er imponeret over de mange gode besvarelser, vi har modtaget. Det har været meget interessant at opleve den ildhu og interesse, som besvarelserne giver udtryk for, og de mange gode tanker, der ligger bag besvarelserne. Dommerkomiteen har virkelig haft et stort og vanskeligt arbejde med at finde vinderne blandt de mange fremragende essays.

Det er tanken på et senere tidspunkt at gennemgå alle besvarelserne og uddrage de mange spændende tanker og ideer, som er blevet nævnt i de indsendte essays.



Erik Fage-Pedersen
Landsformand

Indholdsfortegnelse

KAPITEL 1 - GRUNDSKOLEN

NAVN	ESSAYEMNE	ALDER	SIDE
1 Sofie Fjord Mørup	Flaget af folket – i hygge og stolthed	15	6
2 Tobias Bloch Schousboe	Et Dannebrog Danmark	15	7
3 Amalie W. Albertsen	Dannebrog	15	8
Inge Holmgaard Greibel og Laura Friis Al Assaad	Dannebrog 800 år	9	9
Amalie Deibjerg Kok	Dannebrog	15	10
Cecilie Marie Lützhof Rasmussen	Dannebrog	16	11
Emma Sofie Wedel	Dannebrog	15	12
Ingrid Sofie Frich	Dannebrog	11	13
Johan Emil Nygård	Dannebrog	13	14
Lærke Louise Stormsgaard	Dannebrog	15	15
Mads Norup Møller	Dannebrog	15	16
Cecilia Cvitanich Fisher	Dannebrog – det hvide kors	15	17
Freja Vendelbo Søby	Dannebrog – vores flag	14	18
Katrine Degnbol Wenzelsen	Dannebrog betydning for unge	15	19
Jens Sejer Christiansen	Essay	15	20

KAPITEL 2 - UNGDOMSUDDANNELSER

1 Dianna Sørensen	Du danske flag	16	22
2 Luna Jul Mud	Dannebrog, min følgesvend	18	23
3 Ban Shiwalia	Dannebrog	16	24
Astrid Marie Linde Jensen	Dannebrog anno 2019	17	25
Cecilia Annabella Lund Ørmen	Dannebrog	18	26
Ida Mose	Dannebrog	16	27
Emily Ringer Dethlefsen	Dannebrog, en brobygger	16	28
Teit Nørgaard Scherff	Dannebrog for begyndere	17	29
Signe Brunsgaard Rasmussen	Dannebrog har stadig en betydning for danskerne	16	30
Jakob Brendstrup Hansen	Dannebrog; meget mere end et stykke falmet stof	16	31
Amalie Gørup Benée	Flaget der altid er i top	16	32
Emilie Zacharias Beck	Folkets Flag?	17	33
Lys Nuur Samy Münster	Hvor rød og hvid er jeg?	18	34
Caroline Rosenstand	”Så lad mig dog tude over det skide flag”	17	35
Frida Hegnet	Tradition og hygge, eller bare et gammelt sagn?	16	36

KAPITEL 3 - ANDRE

Liva Mauter Andersen	Dannebrog	13	39
Helle Wolder	Dannebrog – symbol på fællesskab og glæde	45	40
Ronnie H. J. Morell	Dannebrog 800 år	37	41



KAPITEL 1 - Grundskolen

Flaget af folket - i hygge og stolthed

Dannebrog. Et flag af folket siden 1854.

Sofie Fjord Mørup, 15 år / Dannebrog er trods en moderne nutid, fortsat opfattet som integreret i befolkningen. Et samfund i høj hastighed. Borgere i konstant bevægelse. Men vel også en dansk befolkning med rodfæste i dansk fællesskab, dansk kultur og historie? Samtidig er dannebrog vel også tilstede i et udviklingssamfund? I nytænkning? I modernistiske tankegange? Og hvordan skal tradition holde rodfæste i det modernistiske? Ingen ved det, alle ønsker at vide det...

Den unge generation er opvokset i moderne tanker, hvordan bevarer man så en 800 år gammel stolthed?

Jeg kan ikke negligere det faktum, at dannebrog tilnærmelsesvis er et nationalsymbol på fejring – og den materialistiske overflod det er associeret med. Personligt er dannebrog sommetider mere et symbol på fejringer, end national stolthed, dansk tradition og vort monarki.

Men på den anden side vil jeg antage at ungdomsgenerationen, har forbindelser til dannebrog og dens emblematiske betydning. Fædrelandsfølelsen. Stolthed. Minder. Generationer. Vores Danmark. Netop fejringer og stolthed er bevis på den paradoksalitet, som ligger dybt begravet i dannebrog. gammelt, men alligevel med i ungdommen. Ungt, men alligevel gammelt. Jeg bliver stolt ved synet at mit fædrelandsflag, hvilket vel også burde være naturligt?

Dannebrog er for ungdomsgenerationen, en term forbundet med både fejringer og stolthed. Samtidig erfarer jeg også, at en del unge omtaler dannebrog med bare. Pessimisme og ligegyldighed når det er bedst.

Dannebrog er netop indbegrebet af dansk sjæl – af hygge, tillid og velfærd. Hvordan kan det unge samfund overse det problem, som reelt set ligger i at finde flaget overflødigt? Men omvendt burde vi OG jeg også rumme diversitet.

Vi har forskellige holdninger. Personligt er jeg ekstremt stolt at danskhed. Min stolthed er dog ikke udgangspunktet for andres, men hvorfor skulle den også det?

Det er bare min formodning at dannebrog er integreret i Danmarks rod. Netop der er jeg indrettet firkantet. for hvordan kan andre jævnaldrende, ikke mærke samme stolthed? Se anderledes på flaget? Hvordan?

Fastslået er at dannebrog er et nationalsymbol på (især) stolthed. Dannebrog samles vi om ved fødselsdagsbordet. Et oprigtigt samlingspunkt i sorg, glæde eller formalia.

Dannebrog er mere end ord kan formulere. Mere end selv jeg kan beskrive – og jeg lider ikke i stilhed.

Dannebrog er samlingspunktet. Dannebrog er tillidssamfundet. Dannebrog er stolthed. Dannebrog er fælles(hed). Men hvordan kan betydningen fastslås? Værdien af dannebrog er for omfattende... og muligvis ekstremt kompleks. Betydningen er flertydig. Betydningen er ubeskrivelig. Dannebrog er mere end 1000 ord.

Betydninger og følelser er i alle sammenhænge individuelle. For mig er dannebrog en specifik stolthed eller følelse, mens for andre noget sekundært. Men med udgangspunkt i ungdom kan majoriteten, nok alligevel finde fælles enighed omkring: Dannebrog er ubetvivleligt Danmarks rod. Ungdommen er i bevægelse, men står vi ikke endda fast? Jeg er nutidig, men traditionel – og den forestilling har mange... sandsynligvis.

Mine usaglige refleksioner er udfyldt med antagelser – for hvad er dannebrog? Hvad betyder dannebrog? Hvad er dannebrog for mig? Alt sammen væsentligt, alt forsøgt nedskrevet i tanker, spørgsmål og ved forskellige aspekter. Men en konkretisering af ungdommens dannebrog er ekstremt mangfoldig – fordi dannebrog er alt derimellem.

Et Dannebroget Danmark

Tobias Bloch Schousboe, 15 år / Og det var Danmark; landet hvor solen altid skinner. Stedet, hvor fine bakker og grønne enge fylder øjet med lys, hvor storslåede have møder brede strande i bølgeskvulp, hvis lyd lukker munden på enhver skeptiker, der skulle have lyst til at komme med nogen som helst form for indvendinger imod det faktum, at Danmark er en nation med klasse. Vi er et unikt, smukt, stort og vigtigt rige, med en glørværdig historie uden lige.

Klappe, klappe, kage, og det var så historien om vort elskede land. Eller hvad?

For at være ærlig, synes jeg, at dette – mere end en beskrivelse af virkelighedens Danmark – lyder som noget, en tåget romantiker fra 1800-tallet kunne have nedfældet på sin flugt fra logik og realitet, krig og tab. Sådan er det land, vi lever i altså ikke – undskyld, hvis jeg ødelægger jeres virkelighedsbillede.

Jeg tror mere, at Danmark er en myre i en fældet regnskøvs afbrændte underlag – en let overselig krusning på Østersøens havoverflade, og udover at vi måske har opnået en position som foregangsland i bæredygtig miljø- og klimaudvikling, et par oldgamle vikinger og videnskabsfolk samt en EM-titel, så ser jeg ikke umiddelbart så mange vundne medaljer at pryde brystet med som dansker.

Hmm. Ja, nedslående – det synes jeg også. Men ved nærmere eftertanke er vi måske ikke helt så uinteressante, som jeg lige har påstået. For under den før beskrevne krusning på Østersøen gemmer der sig noget. Noget uudforsket og frygtindgydende, men samtidigt kraftfuldt og spændende. Noget, som giver Danmark mod og styrke i svære og uklare tider, viser hvem og hvad vi er – den vigtigste brik i puslespillet Danmark.

Og jeg tror, at brikken forestiller flaget – ja altså flaget, det røde og hvide. Det ligger og lur, bliver ikke altid nævnt, men jeg har på fornemmelsen, at Dannebrog på en eller anden vis er specielt. Jeg ved godt, at det, i disse tider kan være farligt at udtale sig om, hvad der er dansk, og hvad der ikke er. Jeg siger ingenting, men ærlig talt; findes der noget mere dansk end Dannebrog?

Det er lang tid siden, Dannebrog efter sigende faldt ned over en slagmark i Estland, og de rød-hvide farver har siden den dag mere eller mindre været med overalt; fra Englands stride kyster til det varme Mellemøsten og har dermed oplevet mere end noget menneske nogensinde kommer til.

Dannebrog har været vidne til store dele af Danmarkshistorien: Fra den sene middelalder til kongerigets fødsel, grundloven i 1849, tabet af Norge og det sydlige Slesvig, Europamesterskabet i '92 og frem til dagen i dag.

Dannebrog har oplevet lidt af hvert – for at sige det mildt – og jeg tror, at verdens ældste flag er blevet slebet grundigt af alle disse begivenheder. I mit hoved gemmer det på alt det, vi som nation har oplevet. Det Dannebrog, jeg ser i dag, er et produkt af århundredes rå og uforfalsket historie, og derfor symboliserer og virkeliggør flaget sandheden om, hvem vi er, hvad vi er, og hvordan vi er blevet det.

Dannebrog er os alle uden filter – meget imod nutidens strømninger. Det er da lidt sejt, ikke?

Men derfor synes jeg også, at det fortjener at stå for et godt Danmark, der er mere end et tilholdssted for os, som kender til dets historie og samfundsnormer, kristendom og alt det andet pjat, som man nu om dage kalder danskhed. Nej, for mig er Dannebrog et flag, der gennem tiden har lært et og andet; derunder at solidaritet betaler sig, og selvfølgelig skal det da have lov til at opleve et Danmark med netop dette.

Fanen er blevet løftet utallige gange alverdens steder; af fri vilje og med stolthed, og i min bevidsthed er Dannebrog et symbol på åbenhed, venlighed og medfølelse. Det står til fri afbenyttelse for alle og enhver, som har lyst til at være en del af et fællesskab.

Dannebrog har ikke noget med bestemt religion, verdensopfattelse eller afstamning at gøre, men er tværtimod et flag som er fuldt afklaret med, at verden er under forandring, og at man må følge med, som i mange århundreder førhen. Det kunne vi mennesker godt lære noget af.

Dannebrog er materialiseringen af vores udvikling og erfaring og afspejler os i for- og nutid.

Tillykke med fødselsdagen og held og lykke i fremtiden, kære fane!

Dannebrog

En national følelse, stolthed og ære eller bare et flag der flagrer i vinden.

Amalie W. Albertsen, 9b / Hvad er det præcist, der er så specielt ved Dannebrog i dag? Er det Valdemar 2, historien og myten bag, som vi alle er så dybt fascineret af? For nogle danskere er det ganske enkelt et simpelt flag fx mindreårige børn tænker kun på det som et flag, der bliver brugt, når de fejrer fødselsdag eller der bliver vundet en medalje ved sportsbegivenheder. For andre er det et mægtigt værk med historien om, at Dannebrog faldt ned fra himlen, og derfor sejrede vi i den kamp, vi stod og var ved at tabe.

Det danske flag flagrer så flot i vinden og er et minde, jeg selv husker meget tydeligt, fra da min familie og jeg satte vores første flagstang op i haven med det danske flag nemlig Dannebrog. Det er noget, at størstedelen af danskere har haft en fascination af og et glædeligt minde med flag på en fødselsdag og en fejring af et menneske. Det er vel også der, hvor vores nationalfølelse kommer ind? Nationalfølelsen er ære og kærlighed symboliseret i Dannebrog.

Kan Dannebrog også have et negativt udtryk? Nogle unge er begyndt at se Dannebrog som et relativt negativt symbol, da det mindre og mindre bliver brugt som tegn på fællesskab men i stedet til politik. Over de seneste 7 år er den andel af danskere, der ser Dannebrog som et samlet fællessymbol faldet, det skyldes bl.a. nogle af de negative politiske holdninger. Hvis man tænker videre over, hvordan nogle danskere falder fra med at se flaget i et godt lys, hvordan må det så se ud i fremtiden?

Når vi rejser udenlands er det typisk for os danskere at bringe noget dansk med os som gave. Gaven symboliserer ofte nogle af de ting, som Danmark er kendt for og er stolt over. Mange danskere, der flytter ud af landet, tager også selv et Dannebrog flag med til minde, om det sted, de kommer fra og er stolte af. Det gør jeg altid selv, for jeg er pæstolt af mit land, mit flag og at være dansker.

Dannebrog har også mange betydninger. For nogen er det følelsen af glæde ved fødselsdag, dåb, bryllup, og når flaget er på halvt, er det følelsen af sorg ved død og begravelse. Når jeg ser Dannebrog kommer jeg selv til at tænke på kristendommen, og det er fordi, jeg selv er kristen, er blevet konfirmeret og har sagt ja til den kristne tro. Mange danskere ser også noget idyllisk over Dannebrog, Dannebrog der flagrer så fredeligt i vinden. Det er noget, der virkelig fanger øjet, det binder familie, venner, bekendte og fremmede sammen og giver en større fællesskabsfølelse.

Dannebrog kan alle nyde og iagttage sammen uden splid eller nogen anden form for undertrykkelse. Det er i hvert fald sådan jeg gerne vil have det til at fremstå. Et dansk rødt og hvidt flag vajende let i vinden gør mig tryk og stolt af Danmark, vores Dannebrog skal også i fremtiden være altfavnende.

Dannebrog 800 år

– et essay

Inge og Laura fra 3. klasse på Herstedlund skole / Danmarks flag har fødselsdag. 800 år fylder det. Den røde baggrund med det hvide kors er smukt. Vi har lært i skolen, at Danmark fik sit flag i 1219, da Valdemar Sejrs var konge og i krig mod Estland. Myten fortæller, at flaget faldt ned fra himlen og gav danskerne nyt mod, så de vandt slaget. Vi synes den fortælling er god og er med til at vise, at vores flag er et stærkt flag, der har stor betydning for os danskere. Om det er sandt, er vi ikke så sikre på.

Når vi cykler til skole og ser flaget flagre på flagstangen i skolegården, bliver vi altid glade. Så ved vi, at det må være en særlig dag. Hvert år når skolen har fødselsdag er flaget hejst, vi samles i hallen og synger fødselsdagssang. Isbilens klokke lyder og vi får alle is. Det er altid en hyggelig dag med glade børn og voksne.

Man skal være stolt af sit land og af sit flag. Det har vi lært til spejder. Her samles vi om flagstangen. Alle tager deres huer eller hatte af, og vi synger en flagsang, mens flaget langsomt hejses ned. Det må ikke ramme jorden og bliver lagt fint sammen hver gang. Der er en helt særlig stemning under en flaghejsning, som vi rigtig godt kan lide.

Dannebrog er Danmarks nationalsymbol. Vi danskere bruger det til at vise, hvor vi kommer fra. Flaget er med til store sportsbegivenheder ude i verden som fx. OL og VM. Sportsfolkene er i rød-hvide dragter og de danske fans tegner Dannebrog på deres kinder. Det har vi også selv prøvet, da vi skulle se en VM fodboldkamp på storskærm. Det gav en god stemning, at alle var røde og hvide, mens vi heppede på det danske fodboldlandshold.

Når nogle fra kongefamilien har fødselsdag, så flager busserne for dem, ligesom der flages for os, når vi har fødselsdag. Vi synes det er en hyggelig tradition med at flage for at fejre forskellige begivenheder. Til jul har nogle danskere også Dannebrog på deres juletræer. Det synes vi er rigtig pænt. Lysene der skinner i julekuglerne og på flagene.

Da Andreas Mogensen som den første dansker tog på rummission, havde han Dannebrog syet på sin uniform. Det sad ved hans hjerte. Vi tænker at det sad der, for at vise kærlighed til vores flag og vores land – og selvfølgelig så alle kan se, hvor han kom fra. Som spejdere har vi også Dannebrog på vores tøj og tasker, så man kan se, at vi er fra Danmark, hvis vi er på en international lejr med spejdere fra mange lande.

Vi synes det er sjovt, at et stykke stof kan have så stor betydning for folk i alle lande. Men vi tænker, at det må være ligesom, at vi er meget glade for en særlig bamse, som vi fik da vi var små. Hvis den bliver væk eller bliver ødelagt, så bliver vi meget ulykkelige og hele vores familie, skal hjælpe med at lede efter den eller få den lavet.

Vi bliver kede af det, hvis nogen taler grimt om vores flag eller ikke behandler det med respekt. Vi kan ikke forstå, hvorfor nogen gør sådan noget? Hvad får de ud af det? Vi synes, at alle flag i verden er lige meget værd og skal behandles ordentligt. Sådan skal det også være med os mennesker. Vi er alle lige meget værd, lige vigtige og skal alle sammen behandles godt.

Vi bliver glade, når vi ser Dannebrog. Det betyder noget for os. Jul, fødselsdag, i Danmark og ude i verden. Godt Valdemar Sejrs vandt slaget mod esterne, så vi fik vores fine flag. Dannebrog fylder 800 år.

Hjerteligt tillykke til vores smukke flag. Vi er stolte af Dannebrog og Danmark.

Dannebrog

Amalie Deibjerg Kok, 15 år / Den 15. juni for ottehundrede år siden fandt slaget ved Lyndanise i Estland sted. Sagnet siger, at det var på denne dag vores røde og hvide danske flag, som vi kender det, faldt ned fra himlen. Derfor er valdemarsdag officiel flagdag. For mig betyder Dannebrog faktisk en hel del mere, end jeg lige havde tænkt over. At hejse det store flag ned fra flagstangen kan gøre mig helt panisk, for hvad nu hvis det rører jorden! Det er ikke engang fordi, at jeg præcis ved hvad der så sker hvis det rører jorden, men sådan er det bare. Sådan er der også andre flagregler, som hvornår flaget må være hejst. Efter flagreglerne må man aldrig hejse flaget før klokken otte, og man må senest tage det ned ved solnedgang. En myte siger, at hvis Dannebrog rører jorden, vil Danmark komme i krig igen. Det siges også, at flagning efter det er blevet mørkt, er flagning for fanden. Man kan filosofere meget over alle de her mange regler og danskernes forhold til flaget og reglerne. Hvorfor betyder så gamle, og muligvis ligegyldige regler noget for os danskere?

Vi lever i et meget moderne samfund, alt flytter sig fremad, nogle gamle skikke og traditioner toner ud, og det er nye ting vi fokuserer på. Alligevel midt i alt travlheden og moderniseringen er det bare så pokkers vigtigt, at få det flag ned inden solnedgang så vi ikke flager for fanden. Selvom flaget har den her højtidelige effekt på os, bliver flaget brugt til stort set alt, vi ser det alle steder. Når vi fejrer barnedåb, konfirmationer og bryllupper og når vi sørger over en vi har mistet. Flaget bruges til utallige ting som at sætte det i fødselsdagsbollerne, til fodboldkampe og til at flagre for en hjemkommen ven i lufthavnen.

Danmark er et af de eneste lande der bruger flaget til personlige fejring på den måde, hvilket gør vores flag til ikke blot en højtidelig ting, men en del af vores hverdag som danskere.

Jeg tror, at det at vi bruger Dannebrog så meget i vores hverdag gør, at vi har et helt specielt, trykt forhold til Dannebrog, som gør, at når vi tager flaget ned fra flagstangen, må det ikke røre jorden, for det er vores danskhed, og vi er stolte over at være danske.

I Dannebrog ses også et kors, som jeg altid har tænkt repræsentere kristendommen. Korset skulle symbolisere det kors, som Jesus blev hængt op på, mens den røde farve skulle symbolisere Jesus blod. Man kan ikke finde præcise tal på, hvilke religioner danskerne har, men omkring 5,5% af den danske befolkning er muslimer, omkring 33.000 er buddhister og omkring 20.000 hinduer.

Så selvom størstedelen af den danske befolkning er kristne, er det langt fra alle, derfor er det for mig lidt forkert, at Dannebrog er gjort til et kristent flag.

Igen er der noget, der ikke helt passer ind i vores moderne samfund. Blandt de mange gode ting ved dannebrog, ville det her nok være en af de ting, jeg syntes mindre om.

Det er nu 800 år siden at dannebrog kom til, og dengang havde det nok været helt naturligt, at det skulle symbolisere kristendommen, men sådan er det ikke længere.

For vi er ikke kun kristne i Danmark, langt fra faktisk, men vi er alle danskere, om man er født i landet eller ej, og lige præcis det syntes jeg, at dannebrog repræsenterer, fællesskabet om at være dansk. Så selv her ottehundrede år senere er det vigtigt for mig, og mange andre der lever i 2019, at overholde flagreglerne. Fordi det er ikke så meget flaget, det handler om, det er fælleskabet bag Dannebrog.

Dannebrog

Cecilie Marie Lützhøft Rasmussen, 16 år / Jeg husker. Husker hvordan den knitrede sne gav sig under mig. Husker hvordan den kølige februar luft fyldte mine lunger. Husker at kigge op mod himmelen.

At forestille sig. Forestille mig, at for næsten 800 år siden, at noget livsændrende for vor historie udfoldede sig. Vores identitet, vores kendetegn blev dannet. For lige præcis her, på denne bakketop faldt Dannebrog ned. Dannebrog. Vores elskede, traditionsrige flag.

Netop her udspillede Valdemar Sejrs kamp sig i Estland. Tænk at dette fremmede land, dette velkendte slag har haft sådan en afgørende plads i vores dagligdags liv her 800 år senere.

Så snart du bliver født, får du tildelt dette flag. Du hverken til eller fravælger det. Det bliver en del af dig.

For hvor end du begår dig i denne verden, vil dette flag følge dig. De røde og hvide linjer, der danner et kors, der tilsammen danner verdens ældste nationalflag. For er det ikke det, det er? Det vi er?

En nationalitet. Dannebrog er vores nationalitets kendetegn.

Hvad end vi er stolte eller skamfulde over vores land, kan det ikke tages fra os.

På godt og ondt har vores flag fulgt os. For det meste er jeg stolt. Men nogle gange har det heller ikke kun været admirabelt at blive forbundet med Dannebrog.

Under afbrændingerne af vort flag grundet Muhammed-tegningerne blev Dannebrog symboliseret med noget fjendtligt af bestemte religiøse fraktioner, så flaget har både forfulgt os i gode og dårlige tider.

Men det er alligevel så utroligt, at vores flag, vores kære Dannebrog har eksisteret i så lang tid.

Men hvad falder os egentlig ind, når ordet Dannebrog lyder?

Et slag, kristendommen, historie, nationalitet, det at være dansk? Et det følelsen glæde, had eller klaustrofobi der opstår?

Nogle føler glæde, andre føler vrede og nogle er midt imellem. Men hvad føler jeg?

For mig er Dannebrog, noget der afspejler mig. Mine minder. Min fortid.

Fra jeg bliver født, når jeg vokser op og når jeg uvidende fejrer min sidste fødselsdag vil mit flag være der.

Dannebrog er for mig ikke kun et flag. Det er ikke kun et land. Jeg er opvokset med det.

Når jeg ser de røde og hvide farver flagrende eller flot opsat på en lagkage dukker erindringer op.

Erindringer om da jeg satte fødselsdagsflag ude foran mit hjem for at guide fødselsdagsgæsterne ind.

Om guldaldermalerierne, man lærte om i skolen, der afbilder Dannebrog harmonisk blafrende med idylliske marker og himmel bag sig.

Når jeg så fodbold og man blev mindet om flagets farver på trøjerne.

Dannebrog er en allegori for os danskere, da det symboliserer, hvad vi står for og hvem vi er.

Det er så fascinerende, at vi så længe efter, kan kigge tilbage på det, der har formet os.

Jeg husker ikke. Husker ikke, hvornår min interesse, min nysgerrighed for Danmarks historie og hvordan den formede os individer, startede.

Om den er medfødt eller om jeg er blevet påvirket, ved jeg ikke. Men der, hvor jeg stod på bakken.

I Estland, Tallinn. Hvor Dannebrog faldt ned. Betyder det pludselig ikke så meget længere.

Stilheden rungede omkring en. Sneen havde lagt sig og himlens velkendte blålige farver begyndte at vise sig igen. Du kan næsten forestille dig det.

Jeg kan stadig huske kulden der omgav os. Omfavnede os med sine knoglede fingre. Dysterheden hang i luften. Man kunne næsten fornemme al den død, sorg og lidelse for esterne, som Dannebrog også har ført med sig.

Svælgende i disse minder, smiler jeg dog stadig. For kig dig omkring. Kig på dine medmennesker og meddyr. Kig på naturen og stjernerne og himlen. Smil. Giv dig selv den fornøjelse.

Nyd din tilværelse og dine rødder her på jorden, imens du er her i denne korte tid. Det gør jeg ihvertfald.

For jeg mærker luftens gnistren og knitren. Mærker dannebrog, der omgiver os. Får os til at definere os, at føle tryk og fællesskab.

For er der noget, jeg er taknemmelig for, så er det gaven Dannebrog til os – det er derfor jeg smiler.

Dannebrog

Emma Sofie Wedel, 15 år / Jeg står ved busstoppestedet og venter sammen med nogle andre. Alle, inklusiv mig selv, er opslugte af deres egen lille verden. Da bussen ankommer, er det med Dannebrog til tops. Da jeg har sat mig ind i bussen, tjekker jeg min kalender og ser, at det er den 15. juni; Valdemarsdag.

Jeg bliver altid så glad inden i, når det danske flag viser sig. Selvom jeg i hverdagen ikke tænker så meget over flagets betydning, og om hvorfor det overhovedet er nødvendigt at have et nationalflag. For er det egentlig det? Er det overhovedet andet end en rød klud med et hvidt kryds på? Men som med så meget andet er det ikke selve objektet, der er hovedsagen. Det er betydningen og følelserne hos dem, som ser det, der er det essentielle. Når jeg tænker på Dannebrog, er det for mig ikke tankerne, der popper op i mit hoved, der er det væsentlige. Det er de følelser, jeg mærker. Følelsen af indre styrke, følelsen af at være en del af noget større; et fællesskab. Et fællesskab man hurtigt kan glemme, når man står og venter på bussen fanget i sin egen verden, omringet af andre der lige sådan er fanget i deres verden.

”Du danske, friske strand, hvor Dannebrog vajer, – Gud gav os den, – Gud giv den bedste sejer!”, skriver H.C. Andersen i fædrelandssangen ”I Danmark Er Jeg Født.” Jeg har valgt at citere dette, da det på fantastisk vis fortæller, hvad Dannebrog gør for os. Ifølge dannebrogsmitten kom Dannebrog til syne på himlen ved et slag under Valdemar 2. Sejrs tid. Et slag som danskerne endte med at vinde. Selvom det er indlysende for de fleste nutidige mennesker, at dette ikke er andet end et sagn, synes jeg endnu, at det er et godt billede på den indre styrke, jeg omtalte før. Som jeg tolker citatet, så skriver H.C. Andersen, at Dannebrog er en gave fra Gud, og at sejren er en følge deraf. Altså at Dannebrog er en motivationskilde.

Men hvad betyder Dannebrog egentlig for mig i hverdagen? Så længe jeg kan huske har Dannebrog været et symbol på glæde. En markering på det danske, det at være dansk og fællesskabet der knytter sig til. De første minder jeg har med Dannebrog, er fra mine fødselsdage. Jeg husker specielt én fødselsdag, hvor Dannebrog blev et samlingspunkt. Det var til en familiefødselsdag for nogle år siden. Min mor havde som sædvanligt sat flag i indkørslen. Da vi havde spist og sad og snakkede, bankede det pludseligt på vores dør. Jeg gik ud for at åbne, og dér stod 3 piger, jeg aldrig havde set før. De havde set flagene i vores indkørsel og ville lige sige tillykke. Jeg synes, at dette er et fantastisk eksempel på det fællesskab, jeg nævnte før. Pigerne kendte intet til mig eller min familie, men alligevel bankede de på vores dør for at sige tillykke. Jeg synes, at det er fantastisk, at et flag kan samle os på den måde og få os til at føle os knyttet til hinanden for en stund. Derudover synes jeg, at det er nævneværdigt, at selvom de ikke vidste, hvad arrangementet gik ud på, så vidste de alligevel, at det var noget glædeligt. Ergo Dannebrog er et symbol på glæde og fællesskab.

Når det så er sagt, er det langt fra kun til glædelige begivenheder, som fødselsdage, Dannebrog er central. Også til begravelser vajer dannebrog. Godt nok på halt. Men er det ikke dét, der er hele essensen ved at have et nationalflag? At man bruger det til at markere en fejring, men at det ikke ligges væk når tingene bliver svære? Det er lige netop derfor, jeg mener, at det er så utroligt kostbart, at vi har denne røde klud med det hvide kryds på.

Bussen er nu kommet til min destination. Jeg står af. Men modsat af hvad jeg plejer, bliver jeg stående. Jeg kigger efter bussen og Dannebrog, der kører videre ud i verden, hvor andre, ligesom mig, måske vil reflektere over Dannebrogens betydning.

Man har vel lov at håbe.

Er det overhovedet andet end en rød klud med et hvidt kryds på?

Dannebrog

Ingrid Sofie Frich, 11 år / Dannebrog hedder det flag som vi siger faldt ned fra himlen i 1500-tallet. Men hvorfor er Dannebrog som det er?

I Dannebrog optræder der to farver, den røde og den hvide. Vores flag er gammelt men ikke nok med det, det er faktisk det ældste nationalflag i verdenen.

For mig er Danmarks nationalflag er et flag som skaber minder. Mit bedste minde med Dannebrog er fra Emil fra Lønneberg. Det er i den scene af historien hvor Ida bliver hejst op i flagstangen og der bliver spurgt hvorfor der bliver flaget med Dannebrog. Lille fireårige mig var så glad for at Ida lige præcis havde rødt og hvidt tøj på den dag. Som fireårig bliver man nok også lidt mere begejstret, men glæden er det jeg husker og tro det eller ej, men jeg har aldrig kaldt højere på min mor end den dag. Hun skulle bare se at det var Dannebrog, der var med i en svensk film. Men da jeg blev lidt ældre begyndte jeg at synes at vi var nationalistiske når vi flager. Jeg vil ikke have flag i kagen til min fødselsdag og jeg undgår helt, at få det stykke kage med flaget i hos andre. Men hvordan kan det være at jeg synes vi er nationalistiske mens andre syntes at det er noget af det hyggeligste.

Dannebrog er Danmarks flag men er det kun et flag eller ligger der mere i det? Hvordan ser vi flaget når vi er vrede eller lykkelige? Afhænger vores mening om flaget af vores humør? Eller er der vores humør der afhænger af flaget? Men hvorfor flager vi overhovedet? Er det fordi det gør os selvsikre eller giver det os et lille sug af magt. Der er mange forskellige grunde men hvilken en er den rigtig eller er de rigtige alle sammen? Har jeg ret er vi nationalistiske eller er det at vi flager bare et tegn på glæde? Jeg mener at vi er nationalistiske men der nok mindst et dusin andre grunde. Men man siger jo at Dannebrog faldt ned fra himlen men er det sandt? Jeg tror sagtens det kunne være sandt men hvad der skete den dag får man aldrig at vide.

Selvom det bare er et flag er der sindssygt mange regler for det. Man må ikke hejse det før klokken otte og man skal tage det ned før solnedgang. Men der er nogle udveje med den regel det er tilladt at flage om natten hvis der er lys på flaget men hvis lyset er fra en lygtepæl er det ikke tilladt. Men ikke nok med at der er tidsgrænser for flaget er det heller ikke tilladt at have hovedbeklædning på når man hejser flaget som mand. Men med alle de regler er vi så ikke nationalistiske?

Hvordan kan det danske flag have betydning for os i fremtiden? Faktisk tror jeg at det kunne blive en hjælp til at huske hvor vi kommer fra. Men lige meget hvad vi gør tror jeg flaget har en lille plads i os selv og det er noget af det bedste ved Dannebrog.

Dannebrog

Det vajer i vinden. Er rødt som sommerens jordbær og hvidt som vinterens sne.

Johan Emil Nygård / Det er selvfølgelig Dannebrog jeg taler om. Det flag som faldt fra himlen i 1219 og gav håb for de danske soldater. En sommerdag i Estland ved Lyndanisse blev den danske lejr angrebet. Kong Valdemar Sejr og hans tropper var i store problemer. Det så mørkt ud og soldaterne havde mistet håbet. Mellem de vrinskende heste og de krydsende sværdklinger kastede ærkebiskop Sunesen sig ned på knæ og bad. Han bad til Gud for at de danske soldater. Biskoppens bønner blev hørt af Gud.

Fra himlen faldt et rødt flag med et hvidt kors. Kongen viste flaget til sine soldater og de fik nyt håb. Sådan lyder legenden i hvert fald. Flaget blev døbt Dannebrog. Det kan der være flere muligheder til; enten er det sammensat af 'Danne' (danskernes) og 'brog' (et stykke klæde eller flag). 'Danne' kan også betyde 'rød', og 'brog' kan betyde farvet.

Lige meget hvor flaget kommer fra eller hvorfor det fik sit navn har det gennem hundrede af år været et symbol på Danmark. Et samlingspunkt for danskere. Flaget bliver behandlet med meget respekt. Flag-reglerne kan måske virke meget strikse men, det handler jo om respekt. Respekt over for hele Danmark.

I 2008 gik det galt. Dannebrog blev respektløst behandlet og brændt i pakistanske gader. Det var efter de 12 Muhammedtegninger. Muslimernes profet Muhammed blev tegnet bl.a. med en bombe i turbanen. Det vakte stor vrede i mange muslimske lande og Dannebrog blev som en følge der af brændt i lande som Pakistan og Palæstina.

Så er der i virkeligheden brug for Dannebrog nu om dage? Eller er det bare et stykke stof som kan bruges til at smæde Danmark i fjendtlige lande? Jeg mener at der er brug for et samlingspunkt for danskere. Børn og voksne. Hjemme og i udlandet.

En ny undersøgelse fra Jyllands-Posten viste at 14 procent af unge danskere opfattede Dannebrog som et nationalistisk og negativt symbol. For nogen er Dannebrog et skræmmende flag og opfattet som et højreorienteret symbol. Andre bruger det hyggeligt på fødselsdage og lagkager.

Så er Dannebrog virkelig det samlingspunkt alle taler om? I hvert fald kan vi samles om at diskutere det.

Måske har andre end nationalisterne glemt at bruge flaget. I de tider hvor alt skal vær hurtigere, mere effektivt er det godt med noget tradition at samles om. Lad os huske hvor vi kommer fra. Lad os samles i stedet for at splittes.

Jeg synes selv at Dannebrog er et stolt flag at have. Ligesom alle firmaer har logoer har Danmark selvfølgelig et flag. Det ses ved i udlandet ved vores soldater, sportsfolk og internationale begivenheder.

For mange er Dannebrog et symbol som indkapsler alt dansk. Vores natur, kultur, venskaber og styrke.

Jeg vil slutte med et stykke som fletter det hele sammen. Det er fra HC Andersens "I Danmark er jeg født" fra 1850;

**'Du danske, friske strand,
hvor Danebrogen vajer,
- Gud gav os den,
- Gud giv den bedste sejer!'**

Dannebrog

Lærke Louise Stormsgaard, 15 år / Næsten enhver dansker har hørt fortællingen om et af de ældste flag, og vores nationale flag, Dannebrog. Det er en betagende myte om det røde og hvide flag, der faldt ned fra himlen og sikrede danskernes sejr i korstoget uden for Tallinn, imod Estland i 1219. Efter sigende, skulle flaget være faldet ned fra himlen og grebet af den danske konge, Valdemar 2., hvilket havde givet danskerne håb og mod i det ellers hårdt-pressede slag.

Det lyder ret vanvittigt. Hvem ville tro på at et flag "pludseligt" faldt ned fra himlen? Men jeg tror heller ikke at det er meningen at man dybest set skal tro på historien. Det er blot en myte, men den skal alligevel fortælle, hvad meningen med Dannebrog er. Men hvem har overhovedet fundet på sådan en usædvanlig historie? Hvordan kom Dannebrog ellers til?

Flagets ydre er virkelig kun toppen af isbjerget; Det er ikke blot de flotte farver, eller i det hele taget flagets udseende der gør den speciel. Det er hvad flaget står for.

Et kært minde jeg selv har med flaget Dannebrog, er fra dengang jeg gik til FDF. Jeg kan tydeligt huske flere gange når vi har været på lejre, at vi skulle hejse flaget. Alle på stedet, både store og små, ville samles om den hvide flagstang. Når alle var samlet, ville vi synge flaget til vejs.

Jeg syntes altid at det så agtværdigt ud, når det røde og hvide flag nåede toppen af flagstangen. Den kolde brise ville tage fat i flaget, og få det til at blafre, og de varme farver fra solen i baggrunden, ville af en eller anden grund, få flaget til at fremstå usædvanligt smukt. Det fylder mig med stolthed over vores idylliske, frodige, lille Danmark. Det er utroligt at et enkelt flag, kan få sig selv til at føle sig så betydelig.

Som barn havde jeg aldrig tænkt over hvor meget vi egentlig bruger Dannebrog. Det der fik sat mine tanker i gang, var da jeg som lille skulle til at se en film. Da sproget skulle vælges, havde jeg også mulighed for at vælge at se filmen på engelsk og tysk. Det fik mig til at tænke; "Hvor stor betydning har Danmark egentlig?". Det er egentlig ret svært at man som lille, ikke helt forstår hvor stor verdenen egentlig er!

Det fik mig også til at spekulere på hvad andre lande bruger i stedet for Dannebrog. Hvor mange lande bruger deres eget flag? Er der nogle lande, som ikke bruger deres flag til fødselsdage, og hvad erstattes flaget så med? Det ville i hvert fald være ret svært for andre lande at fejre med deres flag på sammen måde, som vi gør. Jeg kan heller ikke helt forstille mig andre landes flag tapetseret overalt til en fødselsdag, eller på toppen af en kagemand!

Danmark er virkelig et helt unikt land, og vores brug af flaget er en tydelig måde at se dette på. I kontrast til andre lande, har flaget i de seneste mange årtier, været en stor del af vores opvækst.

Den tillid vi har til hinanden, gør os helt specielle i forhold til andre lande; I nogle lande ville man ikke turde at efterlade en barnevogn med en baby, selv hvis den blot står nogle få meter væk. I Danmark er vi trygge nok med hinanden til at vi ved, at der ikke ville ske noget. Hvad er det der giver denne tryghed? Det er sjældent at børn bliver kidnappet her i Danmark, så vi er nok ikke bare nogle naive fjolser! Det jeg elsker ved Dannebrog, er at den på mange måder symboliserer denne, næsten uforklarlige, tryghed, og det gør os helt unikke.

Dannebrog's ydre er toppen af isbjerget, og i virkeligheden symboliserer den langt mere end man kan se ved at blot kigge på flaget. Den har en dybere betydning, ligesom et isbjerg der når dybt under havet.

Dannebrog

Mads Norup Møller, 15 år / For mig betyder Dannebrog noget særligt. Det giver en følelse af varme og glæde når jeg ser det. Tænker altid på flaget ude i haven vi har med fjorden i baggrunden. Man ser altid flaget ved en festlig begivenhed eller begravelse. Som dansker bliver man jo født under Dannebrog, og som dansker får man lov til at dø under Dannebrog. Vi har det bogstavelig talt hængende over hovedet hele livet. Jeg syntes det er fantastisk at have den mulighed. Jeg er stolt af vores flag! Det repræsenterer den arv vi har fået af vores forfædre for 800 år siden.

Så er jeg ligeglad med hvad de syntes i udlandet. Det må de selv ligge og rode med. Sagt på en anden måde så er flaget for mig en velsignelse, mens Dannebrog for andre, er noget nogen bliver pint under bare ved at kigge på. Jeg tænker især på de arabiske lande. Jeg syntes også vores flag repræsenterer åbenhed. Men mange af dem der er flygtet herop, har misbrugt åbenheden. De misbruger vores åbenhed og de ser tolerance som et svagt punkt i vores system. Jeg er ikke racist, og jeg er overhovedet ikke bange for andre folkeslag, og jeg langt fra sådan overnationalistisk type, selvom meget af teksten antyder det. Men de enkelte ødelægger det for alle, og de enkelte skaber fordomme. Under vores flag. Det altså lidt imod det Dannebrog står for. De danske medier burde være bedre til at bringe den gode historie, i stedet for de dårlige. Der er ret mange af mine venner i min hjemby der er flygtninge, og de opfører sig overhovedet ikke som mange medier beskriver.

Jeg har egentlig altid tænkt om vi bruger vores flag nok. Ifølge mig selv kan man kun få for lidt Dannebrog. Jeg syntes faktisk at Danmark hele tiden burde ligne en stor fødselsdag med flag. Flag udover det hele. Så man kunne se det ude fra det ydre rum. At alle de røde og hvide farver bare strålede ud over hele jorden på fotos. Så ved alle: Det der er Danmark! Der er der godt! Men det ville måske tage det festlige ved flaget væk. Hvornår signalerede man så en fødselsdag for eksempel? Det hele vil nok blive for meget i længden. Og hvad med en begravelse? Der er det nok ikke så godt at alt omkring en udstråler glæde og festlighed. Medmindre alle flag i området blev sat på halv. Men man bruger altid flaget ved en begravelse. Hvis en soldat nu er død, putter man Dannebrog rundt om kisten. Det minder hele det danske folk om at en ofrede sig for nationen. Vores nation. At vi alle står i gæld til en der døde for Dannebrog, eller en der døde for Dannebrog's partnere. At soldaten kunne have gjort det for Dannebrog, men han døde under den militære samarbejdsalliance Dannebrog er en inden under, nemlig det blå flag, med den hvide stjerne med fire arme.

Men jeg tror på en fremtid hvor Dannebrog er mere indblandet. Jeg ville i hvert fald ikke have noget imod det. Ikke så meget militært men forretningsmæssigt. Man hører hele tiden om hvad vi foretager os i udlandet, og hvad andre får fra os under Dannebrog, men det hele er nok en lille bitte puslespilsbrik, i et kæmpe spil der er så stort at det er umuligt at forstå. *Dannebrog der er meget jeg ikke forstår. Hvordan kan det være du aldrig er blevet slidt? At ingen er blevet trætte af dig? At vi glemmer din historie? Glemmer hvor vigtig du er? Glemmer hvad du har stået for, og hvad du har været igennem?* Der er meget mystik omkring Dannebrog's historie. Derfor syntes jeg også vores flag er unikt, fordi det kan noget som ingen andre flag kan.

DENNE TESKT SKAL IKKE FORSTÅS NATIONALISTISK, MEN KUN SOM DANSK KULTUR

Dannebrog - det hvide kors

Skrevet af Cecilia C. Fisher / De hvide streger på den aggressive røde baggrund. Den aflange firkant der svajer i vinden. Symbolet er blevet en del af hverdagen, som man kan se hver dag mange forskellige steder. Måske på toppen af en flagstang, som en hyldest til kristendommen, eller langs et hus for et lille barn der blev født denne dag, bare nogle år siden. Måske kunne det barn havde været mig, da jeg var ni, der hopper op og ned af glæde over de stakker af indpakkede papkasser, der hver gemmer en lille gave, en ofring for min glæde som barn.

Der er de personer, der sætter den lille vimpel op hver dag. Dem som har tid og dedikation nok til, om morgenen, at tage det røde og hvide stof ud af skabet, eller hvor de ellers kunne gemme det, tage skoene på, og træde ud i det morgenvåde græs. Meget forsigtigt vil de holde den så langt fra jorden som muligt, mens de hænger det sarte gamle stykke stof i den lange snor, der er viklet om den høje flagstang. At der er så mange der holder fast i traditioner fra så langt tid siden, er noget der imponerer mig, for jeg ved at jeg ikke ville kunne gøre det. Vi burde være stolte af, at vi er så mange i dette land, der alle gør det samme hver eneste morgen.

Hver dag er der folk der klæder sig i dannebrog. Folk der holder det så kært at de tager det på som hatte eller t-shirts. Dem som kæmper for et Danmark i sporten, på selve banen eller i de lange baner på siden, der danner den oversigt som folk udefra vil have. Det er dem der jublende glade løfter vores flag som en sejersdans, og blafrer med det i vinden, mens den lille runde medalje flyver rundt om halsen på dem. Det er dem der beviser for de andre, for alle de forskellige flag, at vi er noget specielt, noget mere. Det er en hård kamp, men det har alligevel lykkedes os at komme op nogle gange. At blive sejersherren i en kamp der ikke bruger vold.

Der er nok en lang baggrund om dette flag, noget af den som jeg har hørt, der fortæller om heroiske slagsmænd med et flag i den ene hånd og en sabel i den anden. Det hvide kors som pralede om deres religion som kristne, blafrede i vinden, mens deres fjender måtte se dem gå gennem gode og dårlige stunder, nederlag og sejre, opture og nedture. Lige meget hvad vi går igennem står det bag os.

Der er mange forskellige flag rundt omkring i verden. Hvert af dem har vel sin egen betydning og sine egne historier.

For eksempel er der det argentinske flag. Den runde gule sol i midten af de blå og hvide striber. Som et lys der leder vej for de forvildne, som hjælper folk med at finde hjem igen. De blå striber som havet og himlen, den perfekte baggrund.

Eller det amerikanske flag med sine mange hvide stjerner der viser de mange forskellige stater, der holder sammen som en, i en kamp om at komme bedst ud af det, at være på toppen. De blå og røde striber som riller der er på en gang i baggrunden og så alligevel betagende og opmærksomhedskrævende.

Selv med disse flag holder dannebrog sig på en måde over de andre for mig. Det er et symbol på hjem og glæde, tryghed og stolthed i mine øjne. Det er det flag man er vokset op med, som har holdt om en og husket en på at man har en plads i verdenen, og ikke er alene i det hele. At man passer ind et sted. Det er den sammenhold selve det at have et fælles flag, som kendetegner en og ens nationalitet, skaber.

Dannebrog - vores flag

Freja Vendelbo Søby, 14 år / Det er i dag d. 15. juni 2019. Jeg er lige vågnet, fuglene synger, og lyset strømmer ind ad vinduet. Jeg ligger helt stille og nyder, at vi har fri, mens mine øjne langsomt vænner sig til lyset. Efter et kort øjeblik rejser jeg mig op. Ude på gaden er der hejst flag i alle haverne, og vejen er badet i rød-hvide farver. Hvorfor mon det? Hvad er det for en speciel dag, der gør, at alle flagene skal frem? Når jeg ser de røde-hvide faner flagre i vinden, går der en følelse af noget velkendt gennem mig, noget hjemligt. Lige så længe som jeg kan huske, har Dannebrog været hejst til fødselsdage, helligdage og andre begivenheder som et symbol på glæde, venskab og ikke mindst sammenhold. Efter min mening er sammenhold den mest fremtrædende følelse, når flaget bliver hejst. Som når Dannebrog hejses inden en kamp, og alle som en starter med at synge vores nationalsang. Jeg har været til flere store kampe med tusindvis af tilskuere, men det er nøjagtig den samme højtidelige, nationale følelse, der strømmer gennem kroppen, når blot få mennesker samles om vores flag. Det vigtigste er at være med i fællesskabet. Kan vi alle ikke godt lide at føle, at vi er en del af noget?

Da flaget ifølge myten faldt ned fra himlen d. 15. juni 1219 under Valdemar d. 2's kamp i Estland, greb en følelse af geist og vilje de danske soldater. De var i undertal, og det hele så sort ud, men på mirakuløs vis fik soldaterne vendt slaget til sejr. I netop dette øjeblik blev Dannebrog et symbol på geist og sejr. Men hvor mon flaget egentlig kom fra? Var det et tegn fra Gud, eller er det blot en opdigtet historie? Ingen ved det med sikkerhed, men det gør måske heller ikke det store.

I Danmark er det lavet love omkring vores flag. Det må fx ikke røre jorden, og man må ikke flage med flag fra andre lande (Grønland og Færøerne er undtaget). Dette finder jeg, ligesom mange andre, meget underligt. Hvorfor skal folk fra andre lande ikke have lov til at føle den samme glæde ved hejsningen af deres flag? Da disse love blev lavet, var det for at forhindre det tyske mindretal i at flage med, hvad, de følte, var deres nationalflag, det tyske flag. "Selvfølgelig skal det tyske mindretal have lov til at flage med det tyske flag i Danmark", fortæller Christian Juhl, MF for Enhedslisten. Han mener ligesom jeg, at der intet går fra os danskere ved, at andre flag bliver brugt. Kan grunden til, at denne lov ikke er blevet lavet om være, at vi måske er bange for, at vores flag vil blive erstattet eller glemt, hvis andre nyere og anderledes flag bliver taget i brug?

Selvom vores flag nu er blevet 800 år gammelt, og dermed er et af verdens ældste flag, tror jeg ikke, at der er nogen chance for, at det bliver glemt. De fleste danskere har en eller anden relation til Dannebrog. Alle forbinder det med noget specielt, ofte noget godt og velkendt, som skaber en bestemt følelse. Vi tænker ikke meget over det i hverdagen, men der gemmer sig mindst et rød-hvidt flag i næsten alle vores hjem.

I flere tilfælde gennem tiden har folk fra andre lande og religioner brudt reglerne omkring Dannebrog. Nu tænker jeg fx på at ødelægge eller brænde det. Når folk gør den slags ting ved vores flag, kan jeg mærke en følelse af vrede og ubehag i kroppen. I de fleste hjem er Dannebrog blevet hejst eller sat frem til fødselsdage og fester som et symbol på venskab og familie. Det er blevet et slags nationalsymbol for os. Derfor føler mange, at en del af deres gode minder også brændes, når flaget gør det. Det skaber på en eller anden måde en følelse af, at noget bliver taget fra os, og det bryder ingen sig om.

Så selvom vi måske ikke tænker meget over det i vores hverdag, er Dannebrog begravet så dybt inde i os, at det er med til at skabe det bånd, som gør os alle til danskere.

Dannebrog's betydning for unge

Katrine Degnol Wenzelsen, 15 år / Danmark er et stolt land. Vi er stolte af vores historie og vi har ikke tænkt os at ændre den. En af de ting os daner er mest stolte af, er vores nationalflag. Vi er de stolte ejere, af dannebrog. Verdens ældste nationalflag, som i 2019 fyldte 800 år. Men hvilken betydning har Dannebrog for os? Og endnu vigtigere, hvilken betydning har det for os unge?

Som jeg ser det, er Danmarks nationalflag et symbol. Det bliver brugt til at symbolisere fest og højtideligheder, men for mig er det også alt. Det har aldrig været et tegn på andet. Dog, jo mere jeg tænker over det, des større en betydning har det for det danske samfund. Det er et symbol for noget langt større end fest og højtidelige tider. Det er et symbol for fædrelandskærlighed og hvordan vi holder sammen som danskere.

Men der er forskellige holdninger om Dannebrog. Nogle mener, at det er forældet og gammeldags. At vi skal se fremad, mod et samlet Europa, og et fælles flag, mens andre mener, at vi skal beholde Dannebrog, fordi at det viser nationalisme og viser hvor meget vi holder sammen, som land og støtter hinanden i alt fra at fejre hinandens fødselsdage, viser at man står sammen i svære tider som begravelse, eller viser at man fejre de danske nationaldage sammen.

Men kan det også blive for meget perfektionistisk med, hvornår man må hejse flaget. Flagregler findes, og nogle overholder dem mere end andre. På min efterskole, har der engang boet en ældre oberst tæt på, som var meget perfektionistisk med flagregler. Hvis flaget hængte få centimeter fra toppen, ville han ringe og spørge om der var begravelse, hvis flaget blev hejst lidt før kl 8 eller solopgang, eller taget ned lidt efter 20 eller solnedgang, ville han ringe til kontoret på efterskolen, og fortælle det, så det kunne blive ordnet.

Men er det helt fair? Specielt når Dannebrog ofte er et symbol på sjove stunder, som fødselsdage. Skal man kunne nyde dagen som sjov og ikke tænke så meget over ting som flagregler? Eller skal man i virkeligheden ære Dannebrog, holde det perfektionistisk og overholde flagreglerne til punkt og prikke? Det vil der altid være delte meninger om, og personligt mener jeg selv, at man skal kunne ære Dannebrog, samtidig med at man fejre noget. Hvis det bliver taget ned lidt efter solnedgang, fordi man har glemt det, holder fest, eller sørger over en person, så lad det være ved det. For der er en grund til at man flager, og den grund skal altid være første prioritet.

Men Dannebrog er et symbol på fædrelandskærlighed, og det er der vel ikke noget galt i? Dog sker det, at andre steder i Europa, er det at hejse nationalflaget stærkt forbundet med stærk nationalisme, statsmagt eller militæret. Så derfor er der mange som mener, at vi bliver isoleret som land, og at vi ikke er fælles om det, når ingen andre lande gør brug af det.

Men lad os alle hylde Dannebrog, i stedet for at gå for meget op i detaljer. Det har og vil altid være et symbol for fædrelandskærlighed. Men Danmark er vel egentlig også et glad og stolt land, så lad os blive ved med det, og vide at vi altid kan stå sammen om Dannebrog, i medgang og modgang, for det har os danere brug for.

Essay

Jens Sejer Christiansen, 15 år / Jeg elsker at cykle. Når jeg cykler, får alle mine dybe tanker og ideer lov til at flyve. Jeg cykler ofte rundt i de små villakvarterer, og kigger på de lange ligusterhække og høje flagstænger med små dannebrogsvimpler. Nogle gange cykler jeg ned i gammelmenneskekvarteret, hvor alle haverne er flotte og grønne. De gamle mennesker med de grønne haver deler alle sammen 1 fælles flagstang. For det meste er det bare den livlige vimpel, der hænger i flagstangen, men til tider hænger det prægtige dannebrog flag der. Det hænger stolt i toppen af flagstangen og svajer stille i vinden, jeg kan godt lide at forstille mig, hvordan de holder fødselsdag. Hvordan bedstemor har fødselsdag og børn, børnebørn og resten af familien er samlet, fordi de skal fejre, at bedstemor nu er blevet endnu et år ældre. Men livet er jo ikke evigt – heldigvis for det – så sommetider hænger flaget halvvejs nede. Det kunne ligne at flaget var dalet ned fra toppen, som en faldet soldat der kæmpede til det sidste stykke. Som en mand hvis hjerte ikke kunne magte mere, som så måtte give slip og lade sig falde til gulvet.

Dannebrog har så mange forskellige betydninger, meninger og stemninger. Nogen forbinder det med en følelse af stolthed, andre forbinder det med sorg og tab. Danmark har altid været meget glad for sit prægtige flag. Man flager med det ved hver undskyldelige lejlighed. Det er ikke for at hovre eller prale, men mere en form for bånd imellem hver dansker. Det skaber et fællesskab, fordi vi har en fælles historie om hvordan flaget blev til. Det er en historie om fællesskab og sammenhold. Livgarden såvel som spejdere bærer fanen ved højtidelige eller vigtige begivenheder. Stoltheden og glæden som kan ses i øjnene på de stolte fanebærere, er tydelig at se genspejlet i de små spejderdrengene. Det er de scenarier som giver danskerne den følelse af stolthed, glæde, sammenhold og fællesskab. Men forbinder folk det også med sorg? Er der nogen der ikke kan lide vores fane? Er der folk der forbinder det med militær og krig?

Den varme følelse jeg får, når jeg trækker i det lange tykke reb, og flaget stille men bestemt begynder sin opadgående rejse. Ja den følelse er nok til at transformere en dårlig morgen til en god. Når man står nede ved bunden af flagstangen og kigger op ad hvad der virker som en 100 meter høj flagstang. Lige siden jeg var lille, har jeg elsket den oplevelse. Eller når man havde fødselsdag og SFO'en hejste flaget, og man kunne stå og tænke: "Det besvær... for mig.". Det klassiske Dannebrog med det væltede hvide kors på den røde baggrund, får mig til at føle mig hjemme. Når jeg er på ferie i Italien og går langs nogen mægtig høje huse med fine flag, og jeg så spotter det velkendte stykke stof, bliver jeg overvældet med en følelse af trykthed. Det er nok fordi Dannebrog altid har været med mig. Den har været med mig da jeg blev født. Til min første fødselsdag. Til min anden, tredje, fjerde og alle mine fødselsdage. Til min konfirmation. Flaget har altid svævet over mig, og har altid været der i de familiære og hyggelige oplevelser jeg har haft.

Dannebrog. Er der nogen der har patent på det? Hvem har retten til at rejse sig op og sige "Jeg ejer Dannebrog!"? Er det Valdemar Sejr? Er det kongefamilien? Er det statsministeren? Har vi alle danskere en part i flaget? Man kan se hvordan nogen prøver at gøre flaget til deres, ved f.eks. at stadse det op med alle mulige fine valdhorn og sværd. Så fordi man er rigsforsender kan man bare lige smide et par sværd ind i midten af vores national fane? Har de måske mere patent på flaget end os andre? Jeg siger bare: Hvorfor ændre på dit flag? Så er du jo ikke en del af vores fællesskab.



KAPITEL 2 - Ungdomsuddannelser

Du danske flag

Dianna Sørensen, 16 år / Vores rød-hvide flag, Dannebrog, fyldte 800 år her i 2019. Vi ser Dannebrog alle steder, hvor der er noget, der skal fejres eller vises frem, og som vi er stolte af i Danmark. Personligt associerer jeg Dannebrog med en hjemlig og tryk følelse, – men også en stolt følelse. En følelse, der bringer både personlige og fælles minder frem. For mig, bærer det præg af glæde og samhørighed. I min familie, skole og omgangskreds er der altid blevet flaget. Men hvad er det, der har gjort, at Danmark er det land i verden, der flager mest? Hvorfor står Dannebrog os så nær?

Jeg husker, da mine forældre bestilte en kagekone til min 5 års fødselsdag. Der var det danske flag på pinde udover hele kagen. Pædagogerne stod med flag og flagede, mens alle sang ”Hurra!”, og det hele var festligt og rart. Derhjemme så far fodbold. Dannebrog vistes og der blev sunget så bragt og stolt, ”Der er et yndigt land”. Uden for mit kære hjem stod der en høj og nærmest majestætisk flagstang, der ventede på en ny national begivenhed. Hvad end det var glædeligt eller sørgmodigt. Gik man i forretningen med mor, hang det danske flag alle vegne. Hvor var det da hyggeligt! En anden dag så jeg Dannebrog på busserne? Nå, Dronning Margrethe har fødselsdag i dag!

Jeg troede, Dannebrog var noget, der faldt ned fra himlen, men nej – Dannebrog er det, man gør det til. Dannebrog er alt fra noget helligt og fælles til royalt og til en hyggelig sammenkomst. Men det tænker man vel ikke over? Dannebrog er der bare i de danske rødder – hvad er der at diskutere?

Dannebrog bringer os sammen. Man ser nemlig også Dannebrog til de tragiske begivenheder. Det bruges til begravelser såvel som til national sorg, som da prins Henrik gik bort. Selv hans kiste var dækket af et stort og yndigt Dannebrog. Jeg synes, det er en smuk tanke – for selvom prins Henrik kom fra Frankrig, hørte han hjemme i Danmark. Dannebrog bliver her til et nyt symbol. Et symbol på demokrati og ligeværd. At Danmark ikke kun er for etniske danskere, men for dem, der værdsætter de danske værdier og bidrager til fællesskab og harmoni. De værdier husker man fra barndommen, når man blev flaget for, eller da man dansede rundt om juletræet med rød-hvide kræmmerhuse og Dannebrogsguirlander hængende.

Dannebrog er et nært og folkeligt symbol for mig og viser hvad vi har opnået i fællesskab. Dannebrog repræsenterer os til de Olympiske lege såvel som i FN. Jeg føler en nærhed og en patriotisk glæde, når jeg ser det danske flag på verdens toplister. Men når man er teenager, er det ikke noget, der bliver særlig belyst på de sociale medier eller i skolen. Jeg har talt ikke om betydningen af Dannebrog med mine venner, hvilket er ærgerligt, da Dannebrog bringer så mange følelser op i mig. Nutidens unge er optagede af at løse klimaforandringerne og at hjælpe i frivillige organisationer. Man ved bare, at man værdsætter dette samfund, og det skal vi da flage for!

Jeg bliver stolt og fyldt med en indre varme, når jeg ser danske smørkiks markeret med et dansk flag på hjørnet af pakken på hylderne ude i verden. Eller når der på de græske hoteller vajer et dansk flag, føler jeg straks, at jeg har et stykke af min hverdag med mig.

Vi bliver stolte af at fortælle verden, at vi er vikingerne fra landet med det røde flag med et hvidt kors. Det gør vi, fordi vi drøner frem på verdensplan med velfærd, formidable forfattere som H. C. Andersen, Søren Kirkegaard og Tove Ditlevsen og med titler som ”Det lykkeligste Land”, hvilket får folk verden over til at interessere sig for vores kultur og ordet ”hygge”. Produkterne er i topkvalitet, vi går op i økologi, dyrevelfærd og er miljøbevidste. Vi elsker at flage, fordi Dannebrog symboliserer gæstfrihed, ytringsfrihed og de rare stunder såvel som de svære. Flaget er velkendt fra barnsben og når ud til hvert enkelt hjem, såvel som på et langt større betydningsfuldt plan. Derfor får vi lyst til at vise Dannebrog frem til en hver gyldig lejlighed.

I ”I Danmark er jeg født”, står der: ”Du danske sprog, du er min moders stemme.” Det er derfor, mit essay hedder ”Du danske flag”, for Dannebrog står mig ligeså nær og har ligesådan slået rødder i min sjæl og i hvem jeg er, som min moders stemme har.

Du danske flag, du er mit lands tryghed og stolthed.

Dannebrog, min følgesvend

Luna Jul Mud, 18 år / Jeg har fået fortalt, at det var der, da jeg blev født. Jeg kan huske, at det var der, da jeg blev konfirmeret. Jeg regner med, at det er der, når jeg bliver gift, og jeg håber, at det er der, når jeg bliver begravet.

Dannebrog. En følgesvend gennem hele livet. Hver gang der er en stor begivenhed i livet, bliver Dannebrog hejst. Man lægger mærke til det. Hvis der ikke bliver flaget på ens fødselsdag, eller hvis der ikke er flag juleaften, føles det helt forkert. Noget udefinerbart mangler, og det føles tomt. Begivenheden virker pludselig ikke så vigtig længere, og det føles ikke, som om folk tager det seriøst. Men sådan er det ikke i hverdagen. For der er ikke noget vigtigt, der skal fejres. Til dagligt går man ikke rundt og tænker: ”Hvor er flaget?”, for Dannebrog bruges til at vise, at noget stort og vigtigt sker.

Der ligger så meget signal- og symbolværdi i Dannebrog, at man også behøver det til at markere de vigtige begivenheder, når man er i udlandet. Min mor slæbte papirflag med hele vejen til Thailand, fordi min 13-års fødselsdag skulle fejres der. Selvom det er over 8600 kilometer væk fra Danmark, føles det stadig helt forkert uden Dannebrog på en fødselsdag. For det er jo lige præcis flaget, der gør dagen speciel.

Ligesom Dannebrog har været der til alle de store begivenheder i mit liv, har det også været der til alle de store begivenheder i den danske historie. Alt fra valg til krige. Det indrammer mit liv, og det indrammer danmarkshistorien. I hvert fald de seneste 800 år af den. Det betyder noget for mig, og det betyder noget for Danmark. Det var ikke Danmark, der valgte Dannebrog, det var Dannebrog, der valgte Danmark. Det blev symbolet på alle de danske værdier og vartegnet, der repræsenterer det danske folk. Symbolet på tryghed og det vi kender.

Når man bevæger sig udenfor Dannebrogens territorium og vover sig over den danske grænse, er man lige pludselig på udebane. Så søger man overdrevet meget efter det kendte hvide kryds på den røde baggrund, og det fællesskab, man er en del af, i Danmark. Hvad enten det er på nummerplader, klistermærker eller souvenirs man finder Dannebrog, bliver man lige glad hver gang. For det minder en om alt det gode, der findes hjemme i Danmark.

Ud over at være symbolet på det danske, når man er i udlandet, er Dannebrog for mig også symbolet på vores danske fællesskab. For eksempel til internationale begivenheder som VM eller OL. Når Dannebrog bliver båret ind til en indmarch, eller bliver hejst ved en sejr, bliver man helt stolt og glad indeni. Det er følelsen af, at man er sammen om det, og at det er en sejr for hele Danmark. For det er meget federe at vinde som et hold, end at vinde helt alene. Og selv i tider, hvor danskerne er uenige om alt lige fra vejret til storpolitik, er der noget vi alle kan være enige om – nemlig, at det er vores flag, og at vi er stolte af det. Og at vi er stolte af det, det symboliserer.

Så når jeg håber på, at Dannebrog vil følge mig, og være der til at markere begivenhederne i mit liv, er det for det første et udtryk for ønsket om at føle sig vigtig, men det er også et udtryk for noget meget større: at jeg er stolt over, og enig i, hvad Dannebrog symboliserer og står for. Og at jeg gerne vil være en del af det fællesskab, vi danskere har omkring vores flag.

Dannebrog. Jeg vil have dig som min følgesvend.

Dannebrog

Ban Shiwalia, 16 år / Hvem er du, sagde de? Hvor kommer du fra, Og hvem har sendt dig...

Mit navn er Dannebrog, jeg faldt fra himlen den dag danskerne havde brug for mig. Jeg gav dem styrke og taberhed og vendte om på hvad der var ved at blive en katastrofal historie.

Jeg kommer fra den syvende himmel. Den syvende himmel, hvor knobsvanerne danser omkring bølgene. Den syvende himmel, hvor luften hvirvler omkring som margueritter på en mark. Den syvende himmel der tog imod Sunesens bøn d. 15 juni 1219, og sendte mig ud på en rejse som aldrig endte. Jeg er fanen der berigede kong Valdemar, og løftede korset og fremmede kristendommen. En fane som ikke kun blev benyttet som tegn på krig og blod, men også fanen der bragte renhed over Danmark. Selvom alle ikke er trofaste med den historie, så er jeg stadig magtsymbolet og nationalsymbolet konge efter konge højeste med til enhver begivenhed. Et flag der vagte stolthed over Danmark, og et flag der samlede mange medborgere og gav dem følelsen af at åbne op for den næste. Jeg stod kongerne tro i godt 635 fornøjelige år, hvor jeg er blevet påbudt og forbudt, men i 1854, blev jeg stemplet som det danske folkesymbol. Det var en tid der vagte stor glæde over danskerne store som små. Enhver dansker fik nu lov til at hejse og flagrer med mig lige indtil den røde farve inficerede sig ind på under deres gyldne overflader og generøse sjæle. Mit navn er nu ikke kun til stolthed for krigskampen der fandt sted for godt 800 år siden, men også et tegn på den moderne tid der er kommet os i møde. 2019, danskernes år, hvor flaget bliver brugt som tegn på hyggen omkring dem du elsker, hyggen omkring dem du kunne undvære og i alt hyggen der binder danskerne sammen hver og en. For om der er tale om fødselsdagsfester eller et gadeoptøjer, så bliver flaget stadig højest og flagret med fra solopgangen i øst til solnegangen i vest. Det er et flag alle kan samles omkring, og når vi siger at, vi er i besiddelse af et flag der bærer og bragte stor stolthed over os og som symboliserer et hvert individ i Danmark, så mener vi det i den grad også. Vi er klodens ældste flag, og naturligvis også det mest fredfulgte. Vi er ikke Tyskland, Frankrig eller Italien, hvor flagene bliver set som et symbol på staten, tværtimod er Dannebrog et symbol for Danmarks-historien i sin helhed fra de små familiesammenkomster i foråret, studenterne til sommer og rejserne i ferierne til de 19 civile flagdage der involvere store danske stoltheder hele året rundt. Det er et flag der betyder sammenhold, et flag der mindes os opture som nedture. Et flag der viser hvem vi er, hvad vi kan, og hvad vi står for. Et flag alle kan benytte sig af til en hver lejlighed, og et flag som naturligvis har frembåret gevaldig stolthed og trykthed til vores kære danskere.

Så nu siger jeg det igen. Jeg er Dannebrog, men VI er Danmark.

Dannebrog anno 2019

Astrid Marie Linde Jensen, 17 år / Hvad er Dannebrog for mig? Det er et simpelt, men alligevel kompliceret spørgsmål. Jeg har egentlig aldrig tænkt over det før. Det første jeg tænker på, det er selvfølgelig Danmark, men jeg forbinder det også med fejring, især fødselsdage, dåb og konfirmation. Siden jeg var lille, har mine forældre altid taget det lille flag med guld flagpind frem, og sat det midt på bordet på min fødselsdags morgen. Det første jeg tænkte på til min søsters fødselsdag var at; vi skal da huske at have flaget frem. Ikke kun et flag, men mange flag, også flagstangen i haven. Det udtrykker en national tilknytning og giver glæde. Men Dannebrog, som det hedder, er så meget mere end det.

Det siges at det er 800 år siden, at flaget Dannebrog faldt ned fra himlen under et slag i Estland. Det er som sådan ikke noget, jeg tænker på, når jeg hører ordet 'Dannebrog'. Jeg tænker ikke over at det er verdens ældste flag, og jeg tror også, at det er de færreste unge der egentlig bruger ordet Dannebrog, særlig ofte. Burde man det? Burde man lærer børn og unge om Dannebrog's egentlige betydning? Det er jo et symbol for Danmark og vores nationale fællesskab. For mig ville det ikke være det samme hvis Dannebrog ikke var fremme til fødselsdage og andre traditioner. Det ville være tomt. Selvom de fleste nok forbinder det med noget positivt, så sætter vi også flaget på halvt når vi har mistet en af vores nærmeste og til begravelser. Den betydning kan Dannebrog også have.

Når jeg spørger min meget fodboldinteresserede far, om hvad han forbinder med Dannebrog, nævner han straks EM i fodbold i Frankrig i 1984, og to år efter i 1986 i Mexico. Der blev de danske farver for alvor kendt i fodboldverdenen. Der fik man virkelig vist Dannebrog og de røde og hvide farver, kom tydeligt til udtryk. Blandt andet i form af sportsholdets dragter og de mange tilskuere, som havde malet ansigtet og var iført klaphatte i nationalflagets farver. Her holder vi sammen og er fælles om noget.

Det symboliserer den nationale stolthed og de fællesskaber, der kan opstå derfra. Det er en fantastisk ting, når man tænker over det. At der er noget, som kan føre så mange danskere sammen, som alle vil støtte op om sit eget land i fællesskab og festlige omgivelser. Så for nogen, har Dannebrog måske en større betydning, end det man bare putter på kagemanden til børnefødselsdagen.

Udover Dannebrog's mange betydninger, så synes jeg også det er et meget smukt flag, som med sine røde og hvide farver er pænt, at sætte frem på fødselsdagsbordet. De to farver rød og hvid, symbolisere også begge noget helt specielt for mig. Rød er for mig kærlighedens farve og en farve som er god til at fange opmærksomhed. Den skiller sig ud og er iøjnefaldende. Den hvide farve forbinder jeg med noget fredeligt, roligt, godt og positivt. Det er alle sammen nogle ord, som jeg godt synes man kan sætte på Danmark, uden at gøre det alt for sukkersødt.

Jeg spekulerer på hvordan Dannebrog i fremtiden vil være og hvilken betydning det vil have. Vi bliver flere og flere, og er et mere multikulturelt samfund end vi var før i tiden. Nogle mener at Dannebrog af den grund, mister noget af sin symbolske betydning, fordi hvornår er man rigtig dansk? Hvad kendetegner en rigtig dansker? Det er en diskussion som mange har, og der er delte

meninger om det. For mig, vil Dannebrog altid være et symbol på fejring, glæde og nationalt fællesskab. Så har det ikke en betydning, hvor du egentlig kommer fra, og om du er født i Danmark eller ej. Så længe den enkelte respekterer Dannebrog og føler sig dansk, det synes jeg er noget af det vigtigste.

Dannebrog

Cecilia Annabella Lund Ørmen, 18 år / Jeg har altid elsket de danske somre. Der er noget særligt ved den måde bølgerne slår ind mod fastlandet, måden solens stråler får det ellers kolde og grå til at lyse op i alle regnbuens farver, duften af grillmad og nyslået græs på villavejene og måden Dannebrog stille tilpasser sig vinden på den blå himmel. Nå ja, det er måske kun et par dage om året det rigtigt passer med virkeligheden, men det er nu alligevel sådan jeg forestiller mig det hver eneste år. En slags rest fra romantikkens tid kan man vel sige. Det hele er så dansk uden alligevel at være så specielt i sig selv. Dannebrog er dog nok det der skiller os mest fra de andre lande omkring os i forhold til vores drømme scenarie af en sommer. Det er sjovt at noget så simpelt kan symbolisere så meget. I princippet er det bare to stykker stof; en rød firkant og et hvidt kors smækket sammen. Designet er da også blevet kopieret og lavet i andre farver af vores kære naboer i norden, men Dannebrog var først så det er vel ikke vores skyld. Ifølge udsagnet skulle det være faldet fra himlen på en slagmark i Estland for at give styrke til danske soldater eller hvad de nu var dengang. En ret usandsynlig historie, men fred være med det vi ved jo godt det bare er en myte og den er da meget hyggelig. Må indrømme at jeg da heller ikke kan huske hvad de overhovedet lavede derovre til at starte med, det er trods alt helt tilbage i middelalderen efter vikingetiden havde passeret. Alligevel fandt historikerne da ud af at det var en god historie at sprede små 300 år senere, en del generationer imellem for den tid. Det er sikkert endnu en af de mange historier fra gamle dage min morfar fortalte når vi tog ned for at sparke ænder i vandt. Eller dvs. Det gjorde vi ikke. Vi spise is og kiggede på både, det andet lød bare sejere. Dengang havde Dannebrog nok ikke meget andet betydning end dets plads på bordet når jeg nu engang imellem havde fødselsdag. Siden da er jeg blevet ældre, har rejst rundt i verden og lært at se det unikke ved vores lille land i norden. Hørt spørgsmålene om danskhed et utal af gange. Forstod aldrig helt hvorfor det altid skulle handle om kartofler og bacon i stedet for de ting der i virkeligheden gjorde os danske. Måske er det bare fordi jeg er ung og bor i København i stedet for sydsjælland hvor jeg ellers kom fra. Det med en hel klasse fyldt med små blonde og blåøjede børn har jeg aldrig haft. Ved ikke engang om det hverken eksisterer eller er et drømmescenarie i vores tid, Vi lever i en globaliseret verden hvor det vi tror gør os specielle kommer fra alle dele af verdenen. Det er lidt ironisk at tænke på når alle altid går sådan i panik over noget der ikke er dansk, men hvis selv bilerne føler sig hjemme i Danmark og de er da bestemt ikke herfra. De mange rejser væk i øst, vest, syd og nord, både i korte og længere perioder af mit liv har gang på gang mindet mig om at uanset hvor langt væk vi kommer kan vi altid vende hjem. Alle er vi forskellige, uanset om vi bevæger os 50 eller 5000 kilometer væk ser vi ændringer i folks opfattelse af både deres eget land, hvem der er og hele verden som helhed. På mange måder er vi alle sammen forskellige, men i Danmark har vi altid haft en ting til fælles. Dannebrog. Følelsen af at her føler vi os hjemme, her hører vi til. Det betyder ikke noget om dem omkring os er enige, vi ved det selv når vi kigger på vores fælles danske symbol der svæver i vinden på en varm sommerdag.

Dannebrog

Ida Mose, 16 år / Vi har altid i min familie fejret fødselsdage uanset alder. Det rød-hvide flag i flagstangen har været en vigtig detalje, som vi aldrig har været foruden. Når flaget var hejst, kom hele familien til fødselsdag. Det er vel en ting, at man bliver født under Dannebrog? Jeg ser på vores flag som en beskyttelse. Men også beskyttelse som for eksempel står det stolt ved den dansk-tyske grænse, og der indikerer det åbenhed overfor de besøgende. Det flagrende rød-hvide flag i flagstangens top betyder noget helt særligt.

Hvert år d. 5. maj stiller man som dansker lys i vinduet for at fejre Danmarks befrielse og de hjemvendte soldater fra Tyskland. Fra jeg var helt lille, har det været en tradition at vi skulle have et lys i vindueskarmen. Sådan holder vi fast i fejringen og markerer vores nationale frihed. På de sort-hvide videoer fra netop den dag i 1945, ser man glade mennesker svinge flaget gennem gaderne.

Dannebrog er jo ikke altid liv og glade dage. En begravelse i Danmark foregår altid med flaget på halvt. På den måde markeres både liv og død med flagning. Flaget hejses altså til tops i et par sekunder og først da hales det ned så underkanten er på midten af flagstangen.

Men hvem har så egentlig ansvaret for de offentlige flagstænger?

Danmark burde jo være et åbent land overfor alle. Vores flag, der hænger ved grænsen, med sin utrolig iøjefaldende røde farve. Jeg ser det danske flag som et symbol på styrke, stolthed og fred. Det danske land er et åbent land. Alle danske statsborgere har muligheden for at afgive sin stemme, når der er indkaldt til valg. Så alle har rettighederne til at medvirke i demokratiet også de udefra komne. Danmark skal og burde være et åbent land og et forbillede for alle.

Vores Dannebrog har rullet over skærmen lige siden tidernes morgen. Det har været i både op- og nedture. Dannebrog er ligesom et af danskernes nationalsymboler. Det har hver sin betydning for os alle. Noget der især samler os i Danmark, er sporten. I min familie har vi en fast tradition om, at vi altid ser landskampe sammen. Vi synger med på nationalsangen, for at støtte med det vi nu kan på den anden side af skærmen. Jeg føler en fællesskabsfølelse. Dannebrog er danskernes fællesskab. Det er noget vi alle er fælles om. Det er en del af os alle, og det har det været lige siden år 1219. Dengang i år 1219 var Slaget ved Lyndanisse i Estland. Danskerne var samlet og Dannebrog faldt fra himlen. I dag fejrer vi hvert år Valdemarsdag d. 15. juni, for at mindes Valdemar Sej, der kæmpede mod esterne i 1219.

Vi har brug for en fællesskabsfølelse omkring Dannebrog. Flaget bliver efterhånden ældre, og vi skal være med til at bevare det. Jeg er selv blevet konfirmeret i byen kirke, og der gik den danske fane forrest. Det er en af de traditioner vi skal bevare. Dannebrog er noget unikt, og ikke mindst noget vi skal være stolte af. Det er ikke alle lande, der har en tradition omkring deres flag. Vores Dannebrog er en vigtighed for den danske historie og det er noget vi skal passe på.

Dannebrog, en brobygger

Emily Ringer Dethlefsen, 16 år / Dannebrog, det rød-hvide flag, som vajer over forhavens plæne til fødselsdagen én gang om året. Flaget, der fylder alt og intet. Flaget, som blev brændt langt herfra på grund af nogle tegninger. Flaget, som faktisk skal brændes, hvis det skulle røre jorden.

Det er i grunden sjovt, at vi tillægger et stykke stof så meget betydning. Det er jo ikke noget mester-værk, det er ikke dekoreret med halvtreds hvide stjerner eller en stolt løve. Det er blot en hvid baggrund med et rødt kors. Eller hvad?

For mig er det meget mere end det, for mig er det danskheden i håndgribelig udgave. Det er flaget, der har gjort os så stolte og glade for farverne rød og hvid. Det er flaget, der har gjort det dansk at være rødskoldet med hvide badebuks-mærker hver sommer. Det er dansk. For mig er det.

I foråret var jeg i Tallinn med min mor, og helt tilfældigvis var vi der, netop da de holdt en stor byfe-stival for Dannebrog's 800-års fødselsdag. Det var en helt særlig oplevelse, hvor jeg virkelig følte mig dansk i udlandet. Min mor og jeg var egentlig kun taget til Tallinn på en forlænget weekend, da vi plud-selig stod dernede midt på deres rådhusplads og så Dannebrog blive trukket over himlen på stålwire. Det kom lidt bag på mig, fordi jeg i det hele taget ikke havde tænkt over, at Dannebrog blev 800 år. Det var ikke noget, som nogen havde talt om hjemme i Danmark, men så stod jeg der i et fremmed land, jeg aldrig havde hørt noget om i skolen, og så fejrede de med en tredagsfestival mit flag. Et flag jeg føler mig tæt forbundet til, men alligevel ikke fejre. Jeg bruger kun flaget, når jeg skal fejre mig selv eller mine venner og familie.

På samme tur til Tallinn, der betyder Danskerbyen, var jeg på en guidet tur rundt i Tallinn med en guide, der virkelig fik mig til at tænke på Dannebrog. Han sagde, at hvis ikke det estiske flag blev hejst hver dag på regeringsbygning, var der ingen grund til at stå op. Deres flag betyder så meget for dem, at de hejser det hver dag som et tegn på, at Estland ikke er blevet overtaget af fremmedmagter. I Danmark orker vi knap nok at købe en flagstang. For dem betyder deres flag mere end bare at være ester, det betyder frihed. Jeg tror, at danskere, inklusive mig selv, har glemt, hvad Dannebrog betyder. Det er mere end bare farven på fodboldtrøjerne til VM, det er tegn på sejr og styrke. Et symbol på, at Gud valgte, at vores land skulle sejre over esterne. Og det gjorde vi, fordi vi stod sammen som danskere.

Dannebrog har gennem årene fået lov til at være mere end "bare" navnet på vores flag. Navnet pry-der også med gyldne bogstaver dronningens skib og ses også i Dannebrogordenen. Disse to giver ordet endnu mere betydning. For mig er skibet "Dannebrog" en måde at transportere vores dronning sikkert rundt i landet på – fra Bornholm til Færøerne. Det er et skib, der binder vores ørige sammen, præcis lige-som vores flag gør det. Selvom danskere kommer fra mange forskellige egne og øer, er der noget, der binder os sammen. Noget, der er større end politik og fodbold. Dannebrog er et symbol på vores land, vores fælles land, som er stærkere, hvis vi står sammen. Jeg synes, at Dannebrog er det der på tværs af broer og bæltter, gør Danmark til ét land. Til danskernes land.

Dannebrog for begyndere

Teit Nørgaard Scherff, 17 år / I et lille land, der i almindelig omtale kaldes for Danmark, har de ind-fødte nu i Ca. 800 år haft et nationalsymbol der trumfer næsten alle de andre samfunds. Et rødt stykke stof med et hvidt kryds, som af en eller anden grund ikke sidder i midten af stofstykket. Stofstykket kalder de for Dannebrog, og hvis man skal tro deres beretninger kommer stofstykket fra himlen. Det blev sendt af deres gud, som hedder... tjaa; Gud, og brugt imod en hær af udlændinge, da deres konge var på togt i deres land. Stoffet gav ifølge legenden mod og styrke til kongens soldater, blot ved at han holdte det mod vejret så de kunne se det.

"Et smart stykke stof." Må han have tænkt for han tog det med tilbage til Danmark, hvor han gjorde det til sit helt eget symbol. Han hængte det på rundt omkring på sine boliger, for at sige "her bor jeg, ham der har dette stofstykke". Han satte det også på sin hærs skibe, så når hans soldater igen skulle miste modet kunne de bare kigge op. mon de fik modet forbi stoffet så godt ud? Måske tænkte de at stofstykket mindede om derhjemme fordi deres konge jo havde sat det så mange steder. Lige meget hvad det ved det hvidt og røde stofstykke der hjalp dem, og gjorde at de følte sig store og stærke virke-de. Langsomt begyndte de helt almindelige folk i Danmark også at kunne lide stoffet.

Pludselig hang alle familier kæmpestore stofstykker op i deres haver. På stænger flere meter op i luften. Ligesom for at reklamere at her hører der en dansker hjemme. Men de bruger det også på mange andre måder. De har sære ritualer omhandlende det stykke stof. Som for eksempel synger de for det, når de hejser det op i de høje stænger, hver morgen. Hvorfor gør de det, stoffet kan jo ikke høre dem. De synger måske for dem selv, men sangene handler om det farverige stofstykke. Tror de muligvis at der bor en ånd i det? Det kunne muligvis forklare hvad de så gør lige inden solnedgang, hvor de hejser stoffet ned igen. De må tro at ånden som besjæler det er bange for mørket (ikke et stærkt trak for na-tionalsymbolet hvis du spørger mig, men hver til sit). De bruger det også til at fejre når en af de indfødte har fødselsdag. De sætter det på bordet, så det kan være med til at spise. De udsmykker deres hjem med det, så ånden kan følge dem hvis festen pludselig skulle rykke til gavebordet. Stofstykket bliver dog også brugt i mere triste tider. Når en indfødte dør og bliver begravet, er det som om de andre forsøger at skjule stoffet lidt, men uden at krænke ånden indeni. Det går de ved kun at hejse stoffet halvt op i deres lange stænger. Nærmest som om de føler sig svigtet af det, og den magt det egentlig skulle give dem.

De drager dog stadig stor stolthed i stoffet. Hvor denne stolthed kommer fra er et mysterium. Måske deres tro om at guden Gud, skulle have sendt det ned til deres konge for så lang tid siden. Måske syntes de bare det er flot og kan lide at folk tænker på Danmark når de ser det. Personligt mistænker jeg, at stoltheden slet ikke kommer fra stofstykket, men fra folket der benytter sig af det. Det handler ikke om at få styrke blot ved at se det, men i stedet om at få støtte fra deres medmennesker, der hejser det samme stofstykke. Det symboliserer et fællesskab for dem. Fortæller at de er på samme side og at de hører sammen. Det er derfor Dannebrog er så vigtigt for dem. Det er derfor de behandler det med respekt, som om en ånd besatte det. Og det er derfor de er så mærkelige, med deres mange traditioner hvor Dannebrog er indblandet. Fordi de kan være det sammen om det.

Dannebrog har stadig en betydning for danskerne

Signe Brunsgaard Rasmussen, 16 år / Når jeg tænker på Dannebrog og hvilken betydning, det har for mig, ved jeg ærligt ikke, hvad jeg skal svare. Hvad betyder Dannebrog egentlig for mig? Altså, størstedelen af Danmarks befolkning hejser det danske flag, når særlige begivenheder, f.eks. fødselsdage og begravelser, finder sted – Det gør vi også hjemme ved mig.

Min familie har desværre afskaffet flagstangen, da den var godt og grundigt gammel og råtten, og derfor er det lidt svært at hejse det danske flag. Men dét skal ihvertfald ikke holde os fra at flage med Dannebrog alligevel. Hver gang en fra min familie har fødselsdag, sætter vi nemlig altid de her små danske papirflag i hækken og rundt omkring i huset i vaser og planter.

Det er én af de første ting, jeg gør om morgenen, når enten min mor, far eller jeg har fødselsdag. Det er nok også bare blevet en vane for mig, at det ligesom er mig, der gør det. Men det er også glæden ved at komme ud i den friske, kolde morgenluft og vide, at i dag er det en god dag, fordi det er dén dag, hvor en af dem, som jeg holder allermest af i verden, blev født.

Når jeg tænker tilbage på d. 2. februar 2019, hvor det var min fødselsdag, og jeg stod ude ved vejen i min sneleopardmorgenkåbe og ihærdigt prøvede at få papirflaget til at sidde ordentlig fast i hækken, kan jeg ikke lade være med at tænke på, hvor glad jeg er for at bo i Danmark. Altså, at jeg kan stå i februar og proppe det danske flag ind i en hæk, hvor der ingen blade på er og i april stå igen og proppe det danske flag ind i en hæk, der bærer på saftige, grønne og friske blade og endda igen i november, hvor bladene er brune og tørre som en tvebakke, er da fantastisk. Hvor er det fantastisk, at vi har årstider.

Hvis man tænker tilbage på Dannebrog, faldt det jo ned fra himlen i 1219 i et slag mod Esterne. Valdemar d. 2. greb flaget, inden det ramte jorden, og da sejrede Danmark. Siden da, har Dannebrog ikke måtte røre jorden, da flaget som udgangspunkt altid skal behandles med værdighed – og dét at røre jorden, er ikke værdigt, i følge mange danskere.

Jeg tror ikke, at der nogensinde har været tvivl omkring, at Dannebrog altid har været hædret af danskerne og blevet set på som et klart symbol på danskhed, nationalitet og fællesskab.

Men ser vi, danskere, stadig sådan på Dannebrog? Eller har vores syn ændret sig?

Dansker, Mattias Tes Faye taler på mange danskers vegne, når han siger: *”Jeg forbinder Dannebrog med fest og farver, fødselsdag og fodbold. Og så er Dannebrog noget, vi som danskere har til fælles, og som ikke ejes af en bestemt landsdel, et parti eller en religion”*. Når jeg læser den lille paragraf op for mig selv, kan jeg ikke andet end at blive glad, for dét han siger, har givet mig et klarere syn på, hvad Dannebrog betyder for mig som individ. Jeg synes, at han har fuldstændig ret. Dannebrog ejes ikke af nogen og kan ikke blive taget væk fra os. Vores nationalitet, som bliver vist gennem Dannebrog, Danmarks flag, kan aldrig blive taget fra os. Dét føler jeg giver en tryghed og et forevigt fodfæste, selvom man til tider godt kan føle, at man ikke har fundet sin plads i verden eller et fodfæste nogen steder – Men det har man alligevel, for man er en del af et OS! Man er en del af Danmark.

Dog tror jeg også, at der er folk, som ikke har et særlig tæt forhold til Dannebrog eller overhovedet har tænkt over, hvad Dannebrog betyder for dem. Jeg kan sagtens forstå de folk, for i bund og grund er det jo bare et flag, der er rødt og hvidt. Andre mennesker har måske heller ikke et tæt forhold til det danske flag, fordi de i al sin enkelthed bare ikke har tænkt over det store spørgsmål, *hvad betyder Dannebrog for mig?* – Sådan var det jo f.eks. i mit tilfælde.

Dannebrog er for mig et klart symbol på fællesskab, glæde og nationalitet og giver et evigt fodfæste til dem, som ikke kan finde det andre steder. Dog er der stadig dem, som kan leve fint videre uden Dannebrog eksistens – Men sådan nogle vil der altid være. Måske du selv skal stille dig det store spørgsmål og måske få et nyt syn på Dannebrog? Hvad betyder Dannebrog for dig?

Dannebrog; meget mere end et stykke falmet stof

Jakob Brendstrup Hansen, 16 år / Verdens ældste person er japaner, verdens ældste træ er svensker og verdens ældste flag er dansker. Dannebrog. Dannebrog er blevet udsat for meget: Alt fra dets himmelfart i Estland i 1219 til afbrændinger af flaget i muslimsk lande i 2005. Dit, mit, vores flag, Dannebrog, som repræsenteres til sportsbegivenheder, i krig, til fødselsdage, ved mærkedage og ved alt, der kan fejres. Er Dannebrog bare cirkuslege, eller er det meget mere end det?

I det politiske Danmark diskuteres der udlændinge, flygtninge, indvandrere, efterkommere af flygtninge og indvandrere, ghettos, ghettoplaner, ”det at være dansk” osv. på daglig basis i endeløse baner. I virkelighedens Danmark ses der parallelsamfund: Et stort antal af især mellemøstlige indvandrere bor de samme steder bl.a. på steder, som er bedre kendt som ghettos. Etniske danskere samledes sine egne steder. Jeg selv (Jakob Hansen) bor i Høje Taastrup i en bydel, Kraghave, med en stor repræsentation af navne som Hansen, Hansen og Hansen. I en radius fra mit hjem på under 3 km, er der dog hele 3 ghettområder: Charlottesager, Gadegadehavegård og Taastrupgård. Alle sammen et kraftigt stenkast fra mit hjem. Charlottesager ligger f.eks. lige på den anden side af en mark. Kraghave og Charlottesager, to beboelsesområder så tætte, men alligevel så langt fra hinanden. Over 90 % (2016) af eleverne på det lokale gymnasium er elever med udenlandsk herkomst. Det er den højeste repræsentation af elever med udenlandsk herkomst i hele Danmark. Jeg selv har da også fravalgt dette gymnasium. Alle os ”hvide” flygter ud af byen til et andet gymnasium. Hvordan kan det dog være?

Omkring flaget, vores nationalsymbol, stiller vi os sammen som nation. Så snart man står på nationalstadionet er man ikke 40.000 forskellige mennesker. Vi er ikke 20 direktører, 100 kassedamer og 500 tømrere, som står med hvert sit halstørklæde viklet om hånden. Nej, vi er en enhed stående med 40.000 halstørklæder og et stort Dannebrog i en og samme hånd. Dannebrog står jo, som sagt, med os i medgang, men også modgang. Til sørgelige begivenheder som begravelser og mindebegivenheder flages der på halvt. Hvis Portugal scorer til 1-0, pifter vi ikke af vores spillere på banen. Tværtimod, stiller vi os tættere sammen om vores nationalsymbol, fordi selv i modvind holder flaget fast i flagstangen. Det er hårdt at holde fast, men et stærkt fundament kan holde til det. Bør det også være sådan med vores multikulturelle samfund? Skal multikultur være parallelt? Til dronningens fødselsdag bliver der jo flaget, men også til Gerdas fødselsdag på plejehjemmet, til Børges fødselsdag i Nakskov og til Mohammeds fødselsdag på Nørrebro. Hvorfor ikke holde disse fødselsdage sammen på det lokale gymnasium i stedet for hvert sit sted? Når direktøren og kassedamen kan, kan Mohammed og Jørgen så også?

Når ytringsfrihedens mohammedtegninger resulterer i, at manges elskede flag brændes på afsides længde- og breddegrader, sætter det et ar i ens identitet som dansker. Få journalister har i Danmarks navn måske/måske ikke trådt forkert og sat et knap så flot skoaftryk i ørkensandet. Spørgsmålet er bare, om Jørgens og Mohammeds værdier ligger for langt fra hinanden? Måske er vi bare alt for forskellige. Er det bare sådan nu, at Jakob skal gå på Niels Brock og Ahmed skal gå på Høje Taastrup Gymnasium?

Flaget, Dannebrog, kan altså have en langt dybere betydning end ”bare” at være et stykke falmet stof. Et flag afgør ens identitet og ens værdier, men du kan altså godt male dit flag igen. Der er plads til udvikling og evt. forbedringer. Verden-1950 og Verden-2019 ser ikke ens ud. Mennesker er forskellige. Mennesker er dog også fællesskaber. Dannebrog kommer altså ikke kun til at betyde noget til min studenterfest, men også for min identitet og mine fællesskaber. Når vi unge så i fremtiden skal udgøre nationen sammen med vores efterkommere, vil Mohammed så godt kunne sidde på sæde 25 og Jørgen sidde på sæde 26 med samme sædekomfort på begge af de røde nationalstadionsæder, eller vil det være som at sidde på et sæde med udadvendte søm?

Flaget der altid er i top

Amalie Gørup Benée, 16 år / Som om det ikke var nok at vi flager hver anden dag på grund af diverse anledninger som familie og venners fødselsdage, kongehusets fødselsdage, grundlovsdag, konfirmationer, påskedagene og andre *kristne* helligdage, nytårsdag og alle mulige andre dage, så er der også en masse besværlige regler man skal overholde. Det indebærer bl.a. måden flaget foldes, hvordan og hvornår man hejser flaget, og når man gør det hvordan man skal vende og hvilke beklædningsgenstande man ikke må anvende.

Så hvad er det egentligt det her flag betyder for os i dag? Jeg kender ikke mange mennesker som overholder alle reglerne, eller som faktisk kender dem. Så vi går rundt og siger hvor meget flaget betyder for os, men på samme tid, viser vi så meget respektløshed over for det.

For mig har flaget altid haft en betydning, i nogle perioder større end andre. Hvert år jeg er på sommerlejr, hæver og sænker vi flaget, efter flagreglerne. Vi går faktisk ret meget op i at det skal gøres korrekt, endda med sang.

Måske er det fordi det er mere officielt at gøre det med FDF.

Min far lærte mig som 13-årig at folde dannebrog korrekt. Fordi jeg gerne ville vide det. Det er ikke fordi min far er en kæmpe nationalist eller sådan noget. Det er fordi han er glad for vores land. Han er stolt af at komme fra Danmark. Han er stolt af vores flag. Han er også FDF'er. Han har lært at folde et flag af sin gamle leder. Det er bare noget vi gør. Måske er det også derfor jeg ikke finder det mærkeligt at kunne flagreglerne eller synge når man hæver/sænker flag. Det er dog noget jeg er begyndt at tænke mere over efter vi selv har fået flagstang.

Jeg kan jo egentligt godt forstå at nogle ikke går op i det. For det ville jeg heller ikke have gjort hvis det ikke havde en speciel betydning for mig. Mange mennesker tænker jo nok at det bare at en klud med et hvidt kryds og derfor er det ikke noget man kan respektere, men det er meget mere end det.

Det er er en af de ældste nationalflag i hele verden. Det er en fabelagtig historie bag det. Det er 800 år siden det faldt ned fra himmelen i Estland, som en gave til ikke blot Valdemar Sej, men alle danskerne.

Selvfulgelig har folk også lov til at være skeptiske. Man må da godt have lov til at tænke 'hold kæft en idiot' når jeg står og går op i det. Faktisk kan jeg godt forstå man er skeptiske over historien bag flaget, for det giver da egentligt heller ikke særligt meget mening at flaget sådan lige skulle være faldet ned fra himlen og så vandt vi en krig. Jeg tror bare det har noget at gøre med håbet bag det. Folk har brug for håb og det får man med et nationalsymbol som dannebrog.

En helt anden pointe er at flaget måske ikke helt faldte ned fra himmelen i 1219, men det er set flere steder før det, men det er ikke det vi bekymrer os om.

Folk kan argumentere for og i mod flaget alt de vil. Der er ikke mange argumenter vi ikke har hørt før, for diskussionen er taget op lige så mange gange som ananas på pizza. For nogle mennesker kan flaget betyde man føler at man har et tilhørsforhold til Danmark og for andre kan det betyde lige så lidt som et gammelt par sure sokker.

Vi flager hver anden dag, men vi elsker det.

Flaget er hejst hele tiden, men hvorfor? Jeg forstår det ikke helt. I mange lande bruger de nærmest aldrig deres flag, men hvis man så tager til Danmark, kan man nærmest ikke opleve, ikke, at se dannebrog vaje i flagstangens top.

Og måske er netop det pointen.

I realiteten siger vores flagvaner mere om os mennesker, end vores tøjstil eller musiksmag gør. Eller måske ikke. Hvordan kan det give mening at et stykke stof har betydning?

Folkets flag?

Emilie Zacharias Beck, 17 år / Ifølge myten faldt Dannebrog, folkets flag, ned fra himlen for 800 år siden. Det er sidenhen blevet Danmarks nationalsymbol. Men hvor meget betyder Dannebrog egentlig for de unge danskere i dag? Bør det betyde noget? Hvor meget fylder det i hverdagen? Og hvor meget bør det fylde? Er Dannebrog ved at være yt?

Alle disse ovennævnte spørgsmål presser sig på efterhånden som vores samfund og samfundsforståelse ændrer sig.

Dannebrog er for mig en ting som altid har været der. Det har været tilstede til fødselsdage, nationale flagdage samt diverse fejringar som nu kunne opstå. Udover dette, forbinder jeg desuden også Dannebrog med både sorg, glæde og fællesskab. Når vi hylder Dannebrog er det altid i fællesskab. Vi viser os selv og hinanden at vi er stolte af det som Dannebrog står for.

Mit eget forhold til vores kære Dannebrog er rimelig afslappet. Jeg putter flag på min kage til fødselsdage og flager med papirflag når der er noget jeg mener burde fejres. For mig handler Dannebrog desuden også om tradition. Det har altid stået på bordet til fødselsdage, og flagret på diverse flagstænger og busser rundt omkring i byerne.

Dannebrog har så længe jeg kan huske været tilstede hver dag i min hverdag. Første skoledag, fødselsdage, flagdage og diverse fejringar som nu skulle opstå.

Så, du kære Dannebrog, du har været der hver gang.

Du følger med i glæder såvel som sorger. Du følger med i det gode, såsom når et barn skal døbes og fejres herefter, eller når et brudepar giver deres endelige "ja" til hinanden, men du er også tilstede når kisten skal sættes i jorden, og de sørgende skal sige deres endelige farvel.

Du følger os gennem livet, gennem tykt og tyndt.

Jeg fanger ofte mig selv i at føle en form for stolthed eller anerkendelse, hvis jeg fx ser Dannebrog i en udenlandsk film. Det betyder for mig, at udlandet altså kender til Danmark, og det viser lidt at selvom vi er et lille land, så ved selv de største lande at vi altså eksisterer. På den måde føler jeg en form for fædrelandskærlighed og stolthed. Dog er det ikke på den helt igennem nationalistiske måde, da jeg stadig mener at Danmark er mere end "bare" vores flag, Dannebrog.

Men skiller Dannebrog egentlig Danmark i dag? Deler det vores befolkning op i "os" og "dem". Os, som ser Dannebrog som kernen af Danmark, vores smukke nationalsymbol. Dem, som er kommet hertil eller bare dem som ikke ser det logiske i at "tilbede" et flag på samme måde som resten af Danmark måske gør det. I nogle tilfælde mener jeg også at Dannebrog kan bruges i alt for nationalistiske sammenhænge, netop for at skabe splid mellem "os" og "dem". På denne måde kan Dannebrog påvirke befolkningen og sammenholdet negativt. Dette strider altså mod hvad Dannebrog står for, nemlig fællesskab.

På trods af de mulige ulemper ved Dannebrog, vil jeg alligevel ikke undvære Dannebrog i min hverdag. Der ligger noget tryghed i at vide, at man føler at man har et sted hvor man hører til, og et symbol som altid vil minde en om hvor man kommer fra.

Hvor rød og hvid er jeg?

Lys Nuur Samy Münster, 18 år / I 1219 faldt Dannebrog ifølge sagnet ned fra himlen, da danskerne kæmpede mod esterne ved Lyndanisse. Dette røde og hvide stykke stof var bogstaveligt talt sendt fra himlen, og skulle efter sigene have været det afgørende i kampen, til danskernes fordel.

Nu er der gået 800 år, og Dannebrog's aktualitet i samfundet er noget, som bliver styret af de danske borgere, og ikke af himlens evner. Er det stadig det afgørende i vores kamp for sejr? Eller kan 800 år ligegyldiggøre selv et himmelsendt flag? I dette essay vil jeg gøre rede for min synsvinkel på netop dette.

Mine tidlige år har ikke været i særlig kontakt med Dannebrog, men alligevel nok kontakt til at det blev et symbol på festligheder, og det tør jeg godt påstå er ret almindeligt. Som barn i min generation, så man ikke flaget mange flere steder end ved lejlighed til en dejlig rygende varm kakao, med tilhørende fødselsdagsboller. Flaget stillede på denne måde ofte lighedstegn til positive ting, for med varm kakao kom familiefødselsdagene også.

Noget af det bedste for mig, på min fødselsdag, har altid været når min familie kommer listende, akkurat så man kan høre dem diskutere hvilken sang de skal synge. De åbner derefter døren, hver med deres flag hvirvlende begejstret i luften, i det engang stolte røde og hvide farvelag.

Som jeg er blevet ældre er verden blevet mindre. Det samme gælder flagets evne til at glæde mig. Jeg har lært om de mennesker som bor bag andre grænser. Nogle af grænserne har jeg selv overtrådt, så jeg har mødt de mennesker, mens andre har overtrådt min, og på denne måde mødt mig. Der er mennesker i mange forskellige farver, som ligeledes har flag i andre farver. Om de mennesker der er trådt over min grænse er der blevet debatteret og diskuteret. Inger Støjberg bruger som et eksempel Dannebrog kommercielt, ved at sætte det på covers til mobiltelefoner, som hun forærer folk, der støtter hendes politik. En politik som indebærer at holde andre folk væk fra mig, og dem jeg fejrer familiefødselsdag med, et sted mit barndoms-jeg mindes at alle var velkomne.

En af de mennesker som bor bag en anden grænse, besøgte mig for ikke så længe siden. Vi var i et supermarked, og han stoppede pludselig op. Vi stod i fødselsdags-afdelingen, hvor der var alt fra servietter plastret til i flag, lys overdækket med samme, og alt hvad man ellers kunne forestille sig. Han sagde at det var da fuldstændig skørt, at man i et almindeligt supermarked solgte varer rettet mod små-nationalister og -fascister. Jeg blev flov, for jeg vil ikke sættes i bås med disse ideologier, og det var noget af en udfordring at overbevise ham om, at det bare var sådan noget danskere gjorde, uden at lyde som om man selv var hygge-racist.

For mig plejede Dannebrog at være et symbol, som mennesker samlede sig om. Det er det stadig den dag i dag, men det er også blevet noget, som i min optik samtidig formår at ekskluderer andre mennesker fra dette fællesskab. Det er en betingelse jeg har svært ved at acceptere, og på denne måde ender Dannebrog for mig, med at være et symbol jeg ser sjældnere hver dag. Den engang meget positive festorienterede betydning, er blevet neutraliseret af politiske ideologier, som jeg ikke kan identificere mig selv med. Dette vil altså sige at Dannebrog's betydning for mig i dag, er endt med i en vis grad at blive ligegyldiggjort, men ikke af mig selv. Dannebrog har altid stået for sejr, men betydningen af sejr i dag, er blevet en individuel ting. Den politiske dagsorden har gjort, at jeg i dag i politiske sammenhænge ikke kan identificere mig med Dannebrog. På den anden side kan jeg i internationale sammenhænge stadig som en selvfølge identificere mig med det danske flag.

”Så lad mig dog tude over det skide flag”

Caroline Rosenstand, 17 år / Vi lever i år 2019, et moderne samfund, med forskelligheder og utraditionelle normer som aldrig før. Hvordan kan der være at noget så simpelt som et stykke stof, ligge så dybt i os og være en så stor del af vores identitet?

Langt de fleste forbinder vor kære flag, med noget smukt, nationalistisk og symbol, som markere en begyndelse, slutning eller blot en milepæl i livet. Men for mig er det danske rød-hvide varemærke, forbundet med en meget traumatiserende oplevelse, som stadig påvirker mig i dag, på trods af at det nu er over 7 år siden.

Mit blik var sløret, og en seriøs tårestrøm pressede sig på, hvilket tydeligt kunne høres på min gråd-kvalte stemme, i det jeg febrilsk forsøgte at overbevise mine forældre om situationens alvor.

Jeg kiggede, tiggende på dem, men uden held, svaret var nej.

Nogle ville nok kalde mig en anelse narcissistisk, men i bund og grund går jeg bare ufatteligt meget op i min fødselsdag, den eneste dag på året hvor jeg har retten til, at kræve en helt igennem perfekt dag, lige efter mine ønsker. Og d. 21 februar 2012, dagen hvorpå jeg kunne fejre min første runde fødselsdag, var ingen undtagelse. Alt skulle være planlagt ned til mindste detalje, lige fra det matchende outfit, til hvilken kage der skulle deles ud i klassen og endeligt til den altafgørende middagsmenu, der var ingen plads til fejl.

Alt synes at forløbe sig efter planen, men dagen bevægede sig mod slutningen, lige som klokken slog 20:42, hvilket var tidspunktet hvorpå jeg 10 år tidligere var kommet til verden, opdagede jeg til min forældres store forfærdelse, at vi havde begået en essentiel fejl. Vi havde glemt at hejse flaget. Mange ville nok trække på skuldrende, og tænke ”pyt, så gør vi det da bare næste år” men for mig var det her altså jordens undergang.

Jeg hulkede og tudbrølede og insisterede på at flaget skulle hejses, og jeg var da bedøvende ligeglad med at det både regnede og var bedragende mørkt udenfor, det flag skulle op og det var nu. Som de følelseskolde forældre jeg i det øjeblik mente, at jeg havde, sagde de selvfølgelig det eneste rationelle og fornuftige enhver anden i den situation havde sagt, nemlig nej. Jeg stormede ulykkeligt i seng, og vidste godt at dette ville sidde som et ar i sjælen på mig resten af mit liv. Og det gør det i den grad.

Vi griner ofte over denne begivenhed derhjemme, og mest af alt fordi jeg lige siden har fundet mindet frem i min hukommelse, når det var nødvendigt at fælde en tårer eller to. I bund og grund er jeg ikke stadig ked af, at jeg ikke fik sendt det flag til tops, men jeg husker tydeligt hvilken følelse det efterlod i mig.

Alle mennesker har brug for at føle sig som en del af et fællesskab, hvad enten det er nationalitet, religion eller politisk orientering, og vi har behovet for at markere for andre, at vi er en del af dette fællesskab, det er her Dannebrog for os er vigtig.

Så ja, man kan godt grine af at jeg den dag i dag, stadig kan finde på at tude over et skide flag, men det er så stor en del af vores nationalitet, og af det at være dansk. Vi står nu i 2019, med Dannebrog som er over 800 år gammelt, men vi anvender det da stadig trofast, til så mange begivenheder som muligt.

Vi bruger flaget, når vi fejre en ny begyndelse, når vi afslutter noget smukt, eller når vi markere vores vigtigste stop mellem disse, sådan har det altid været, selv fra den dag det faldt ned fra himlen. Dengang symboliserede det en begyndelse på et bedre liv, uden krig og ødelæggelse, og det tilmed fik to store befolkningsgrupper til at begrave stridsøkserne, og sætte en stopper for modbrydelige handlinger, på bekostning af uskyldige mennesker.

Så det kan godt være at vi i dag lever i et helt andet samfund end man gjorde dengang, og at vi i dag lever med mere end én acceptabel norm, som definere vores samfund. Men prøv lige at stille dig selv det spørgsmål ”Hvad betyder Dannebrog egentligt for mig?” for jeg er sikker på at svaret vil komme bag på dig.

Tradition og hygge, eller bare et gammelt sagn?

Frida Hegnet, 16 år / Nutidens unge om Dannebrog?

Jeg vil mene at det er et lidt usædvanligt emne at tage stilling til, i forhold til så mange andre ting her i 2019, som det unge individ jeg nu er.

For at være ærlig, har jeg aldrig haft mange tanker omkring Dannebrog, men måske har myten omkring at det faldt fra himlen, strejft min tilstedeværelse en gang eller to.

Så hvad betyder Dannebrog egentligt for mig?

I en ung alder satte jeg tit spørgsmålstejn ved hvordan, hvert land havde fået deres eget flag, og deres egne farver. Altså, hvorfor var vores flag hvidt og rødt? Da jeg så en dag, i historietimen, hørte sagnet med det faldne flag fra himlen, tænkte jeg da rent ud sagt at det simpelthen var for åndssvagt. Hvordan kunne ham der Valdemar som nu havde set flaget dengang i 1204 lige vide det var Dannebrog, og hvorfor var der ingen der undrede sig over, hvor det kom fra?

De spørgsmål reflekterede jeg ofte over, men et uklart svar på det, fik jeg stort set hver gang. Man kan jo selvfølgelig sige at det er en lidt romantisk historie, det her med man vidste det var Dannebrog fordi man var rigtig dansk og fordi de lige havde trukket sejren hjem den 15. juni i Valdemar den 2.'s sejrskamp.

Men tilbage til hvad Dannebrog betyder for mig.

Jeg har altid forbundet de røde og hvide farver med fødselsdag eller en varm sommer dag hjemme ved bedsteforældrene. Søde danske jordbær og Arlas piskefløde med den røde emballage min mormor altid kom med.

Dannebrog er ligesom en tradition, og en reminder om, hvad vi står for.

For mig er det jo det at fejre hinanden og hyggen. Og Danmark står jo også for hygge, netop fordi vi holder fast i de gode gamle traditioner.

Dannebrog har, og er ikke noget der har en generel stor betydning for nogle unge i nutidens Danmark – I hvert fald ikke forhold til, hvad den har været.

Da mine forældre var børn var det jo en vigtig skik at flage for de fleste seværdigheder. Stort set alle huse havde en flagstang, og i dag er størstedelen af de huse med flagstange ikke nybyggede. Når jeg skal hjem for at besøge min mormor, er det usædvanligt hvis flaget ikke står uden for døren og viser dens præg. Hun flager ikke kun for familien, nej hun flager sku endda, hvis hendes ikke ret bekendte nabo, fra hendes gamle nabolag har fødselsdag.

Igen er det, det her med traditioner, og jeg tror ikke os unge har dem ret meget med os i grundtanke. Vi har andre ting at tænke på, andre og nyere traditioner, noget så åndssvagt som, at man SKAL huske at skrive på sin vens tidslinje på Facebook, eller man lige skal huske at poste det der grimme billede af dem når de altså har fødselsdag.

Det er jo vigtigt for os unge at få opmærksomhed – Eller i hvert fald for de fleste..

Der er da ingen der ved om jeg har fødselsdag, hvis jeg nu bare får min mor til at stille vores lille fesne flag udenfor døren. Nej, det skal jo stå på min facebook så folk kan se det, så folk kan se at de skal huske mig.

Så altså nutidens unge i forhold til Dannebrog vil jeg konkludere som mindre ligegyldig. Vi bruger ikke dannebrog til andet end fødselsdag eller som en emoji på telefonen. Det er ikke fordi vi har noget imod det – ikke for mit vedkommende. Jeg ser bare realistisk på det og jeg tror størstedelen af alle unge mennesker har det sådan. Dannebrog er en hyggelig og stolt tanke som de ældre generationer mere holder fast i, hvilket jo også er på sin plads da det er dem der er vokset op med det, ikke os.

For mig giver Dannebrog, hyggen og minderne om de gode gamle dage og måske endda også en lille følelse af stolthed. Betydningen er muligvis ikke ret stor, men den er der – og det er det der betyder noget.



KAPITEL 3 - Andre

Dannebroget

Liva Mauter Andersen, 13 år / Jeg er født d.15.juni. 2006 – på Valdemarsdag – den dag Dannebrog faldt ned fra himlen.

Hver gang min fødselsdag falder på en lørdag, er jeg hos min far i Vejle. Han bor lige ved siden af en kirkegård. Så sidder vi på terrassen og spiser morgenmad, mens vi kan se nogle soldater gå med flag og trompeter. Den dag kører busserne også rundt med flag på.

Min ene lillebror har også fødselsdag på en flagdag. Han er født d. 9.april, så da er flagene først på halv, og så senere hel.

Jeg har lige fået en lillebror mere. Han har ikke fødselsdag på en flagdag, men han har et jordbærmærke i nakken, der ser ud som et Dannebrog.

Til daglig bor jeg i Padborg – helt nede ved grænsen. Faktisk er der kun en række bøgetræer imellem vores have og Tyskland.

Der er 30 huse på min vej. Når en på gaden har fødselsdag, hejser alle naboerne Dannebroget. Min papfar, som kommer fra Tyskland, synes, det er lidt mærkeligt. Men når de røde og hvide flag alle hænger og blafre let i vinden, så siger han alligevel altid: "Det er nu et flot flag, I har".

Selv har vi ingen flagstang, da mor er bange for, at hun glemmer at hejse det til naboernes fødselsdage. Til gengæld må vi hjælpe mormor med at hejse flaget, hver morgen når det er ens fødselsdag.

Min familie kommer fra det danske mindretal i Sydslesvig. For sydslesvigere er Dannebrog noget helt særligt. De fleste har et lille Dannebrog stående i vindueskarmen. Det bliver sat frem på bordet til fødselsdag. Til jul er juletræet pyntet med Dannebrogsguirlander, og til festlige lejligheder hejses det store flag ude i haven.

Hvert år holdes der årsmøde, hvor der marcheres med faner på gågaden i Flensborg. Og da er alle folk klædt i rødt og hvidt og måske med Dannebrog på kinderne – Lidt som hvis det var VM i fodbold.

Men tyskerne forstår ikke helt vores tradition med Dannebrog. Forleden var vi til konfirmation ved min fætter. Der var flag over alt, og vi klistrede endda små flag på hans tøj. En af gæsterne var tysk. Og han spurgte, hvad vi ville tænke, hvis det havde været tyske flag? Han spurgte også om vi var nationalistiske. Min mor forklarede, at vi i dag i Danmark bare bruger flaget, for at vise, at vi fejrer noget – ligesom lametta, konfetti og guirlander.

Men for min oldefar, som nu er død, havde Dannebrog mere betydning end det. Hans oplevelser under krigen, gjorde at han senere holdt godt fast i de gamle danske traditioner. Når de til jul dansede rundt om juletræet, tog han hele familien med en tur ud rundt om flagstangen også. Så rystede de tyske naboer på hovedet og sagde: Das ist schon wieder die Dänen".

Min mor har som ung været på fanebærerkursus. Hun lavede gymnastik, og da var det en stor ære at få lov til at bære fanen ind. Hun lærte alle mulige regler, om at flaget aldrig må røre jorden, at det aldrig må stå i mørke, og at det altid skal være det flag, der er højest. Når gymnastikholdet fik en ny fane, blev den indviet med tale, og der blev meget højtideligt slået tre søm i: et for Dronningen, et for fædrelandet og et for gymnastikholdet. Fanen blev båret ind, inden opvisningen gik i gang. Så sang man nationalsangen, og når man nåede til "*det bugter sig i bakkedal*"... hilste fanebæreren med fanen.

Jeg går ikke op i alle de regler, der er om Dannebrog. Men jeg synes, det er hyggeligt med flagene, når vi fejrer noget. Feks. er det sådan, at når man starter i 0. klasse på min skole, så står alle eleverne fra 1.-9. klasse og laver en laaaaang flagalle, som de nye elever går igennem sammen med deres forældre. Og når man går ud af 9.klasse går man igen ud af flagalleen.

Symbol på fællesskab og glæde

Helle Wolder, 45 år / I spisesalen på min datters efterskole er der et stort vægmaleri. Landskaber bugter sig over væggen, alt i mens små malede personer står på ski, spiller fodbold eller klatrer under det flyvende sceneri. Og alleryderst til højre i maleriet står en gymnast med fanen.

Jeg har hørt fortællingen om maleriets tilblivelse flere gange, og smiler hver gang ved fortællingen om fanen. Farven passer ikke ind i resten af maleriets farvepalette, og kunstneren ville have valgt en anden nuance. Men eleverne, der hjalp med maleriet, havde insisteret på, at den blev rigtig rød. Man er vel stolt af sin fane.

Som du måske har regnet ud, så er det en gymnastikefterskole min datter går på. Sådan en med masser af opvisninger i foråret. Masser af gange, hvor man som stolt forælder rejser sig i hallen for fanen. For mig er det der, i det øjeblik af højtidelighed og andægtighed, at Dannebrog betyder allermest. Ikke bare som et stykke stof på en stang. Ikke bare som et flag. Men som et symbol på sammenhold, på tillid, på Danmark. Et symbol på et Danmark med gode grundvig-koldske dyder om forpligtende fællesskaber.

Når Dannebrog bliver løftet, alle i hallen rejser sig og klapper, da bliver fanen mere end bare rød-hvide farver, det bliver ensbetydende med en helt særlig ånd, som kan give mig gåsehud og (indrømmet i denne snævre forsamling) af og til en tåre i øjenkrogen.

Men er det da ikke helt skørt?

Det mener jeg faktisk ikke, det er. Jeg er ret sikker på, at den følelse er der mange før mig, der har fået ved at se et svajende Dannebrog. Måske er det en følelse, der ligger indlejret i vores kultur. I hvert fald er der jo tilsyneladende ikke mange andre lande, der har så tæt og så følelsesladet et forhold til deres flag. Måske har fortællingen om, hvordan flaget faldt ned og førte til sejr medført en kollektiv association af glæde, stolthed og fællesskab, når vi ser Dannebrog. Måske er denne følelse nedarvet i generation efter generation og bliver vedligeholdt af den måde, vi bruger og har brugt flaget?

Okay, det lyder måske lige lovlig højtideligt, men når jeg gransker min hukommelse for, hvor jeg kan huske at have set Dannebrog i historiebøgerne, i fortællinger fra gamle dage og mine egne erindringer, så er det følelser, fællesskaber og varme, jeg kommer i tanke om. Jeg har på gamle billeder set, hvordan Dannebrog kom på juletræer i 1800-tallet, som symbol på glæde og fest. Jeg har set, hvordan Dannebrog blev luftet på gader og stræder ved 2. verdenskrigs afslutning, som symbol for den ekstatiske eufori, der bredte sig i befolkningen. Jeg har oplevet Parken i rødt og hvidt ved vigtige fodboldkampe, hvor Dannebrog blev symbol på stolthed og fædrelandskærlighed. Og jeg har set, hvordan Dannebrog bruges ved alverdens fejring af bryllupper, jubilæer og fødselsdage. Så hvordan skulle jeg kunne andet, end at forbinde det med glæde, stolthed og fællesskaber.

Symbolværdien og den kulturelt indlejrede forforståelse – det er den bedste forklaring, jeg har på, at Dannebrog i en hal kan give mig det sus i maven og den rare følelse af glæde, fællesskab og en smule ærefrygt. Jeg gætter på, at det var noget af det samme, der fik eleverne til at insistere på, at fanen på vægmaleriet blev malet rigtig rød. Man er vel stolt af sin fane.

Dannebrog 800

Ronnie H. J. Morell, 37 år / På en vinterdag, engang for 37 år siden, fødtes en dreng, i Danmark. Hans familie kom på besøg – med Dannebrog flag af papir i hænderne. I dåbsgave fik han en lille flagstang af sølv – hvori et lille Dannebrog var hejst. På hans første dag i vuggestue blev han og hans forældre mødt af en stue pyntet med Dannebrog flag i massevis ..

En måde hvorpå man kunne pådutte mig kvalmende danskhed? Nej. En smuk måde at byde mig velkommen i fællesskabet på. Måden som det er blevet gjort på, i generationer.

Altid har du været der. Som et vidne til mit liv – ja, til hver en danneborgers liv.

Altid flagrende og festlig til bryllupper og jubilæer – på fødselsdage og til vejfester.

Altid trofast og stoisk – med bøjet hoved – til bisættelser, begravelser og andre sørgedage.

Som sendt fra himlen på livets store mærkedage – og som en loyal følgesvend på de svære dage.

Når jeg tænker tilbage på mit liv, er du der altid et sted – der i mine minder, vajende over havefesten i kolonihaven, stående på min plads ved morgenbordet på min fødselsdag, hængende smukt på juletræet når jeg går forbi, siddende i lagkagens flødeskum på mine børns fødselsdage, monteret på den bus som jeg steg ind i da jeg kørte mod min sidste eksamen ..

Som en rød/hvid sutteklud jeg binder min nationalfølelse op på? Nej. Som et smukt allestedsnærværende symbol. Et anker.

I 800 år har vi været vidne til dit liv – og i 165 år har du haft din frihed.

Født af Estlands himmel, til Danmarks jord – bragt til Dannevang og hejst til ære igen.

Du er fædrelandets absolut ældste dansker – men vi er absolut ikke klar til at lade dig gå på pension.

Din skønhed forøges sammen med de dage, årstider – årtier og århundreder hvor du følges med os.

Forelskede kan vi måske ikke prale af at være efter 800 år – men sand kærlighed kommer med tid.

Jeg husker hvordan min far, ligesom hans far før ham havde gjort det, højtideligt fortalte mig at Dannebrog sandelig ikke måtte røre jorden og at det skulle foldes på en særlig måde. At flaget ikke tilhørte mig, men alle danskere – de som gik før os, de som lever side om side med os og de som kommer efter os.

En måde at hæve sig over og udelukke andre på? Nej. En måde hvorpå vi ophøjer Dannebrog til et åndeligt Dannevirke. Altid bevarende, men sjældent lukket.

Du er et vidnesbyrd om en lille, men stolt, nation – prøvet af krige, nød og kiv – men stadig stående.

Så længe bøgen spejler sin top i bølgen blå – og du vajer mod en blå dansk himmel – skal Danmark bestå.

Hil hver en danneborger som har hejst dig i stolthed – om så det var i Skagen, Svendborg eller København.

Rød minder os om de som kom før os – og gav det dyrebareste for at vi kunne hejse dig endnu engang.

Hvid minder os om at det altid har lysnet for os danskere, når vi har kæmpet for alt hvad vi havde kært.

Mine egne minder og tanker om vores smukke flag – verdens ældste nationalflag – lader ingen tvivl tilbage om at Danmark, jeg som dansker og mit Dannebrog er uadskillelige. Ingen dansker uden Dannebrog, intet Danmark uden Dannebrog – og intet Dannebrog uden fællesskabet.

Du er det som alle danskere, trods forandringer, forskelligheder og uenigheder, har til fælles. Dannebrog.

STØT DANMARKS-SAMFUNDETS VIGTIGE ARBEJDE KØB ET DIGITALT VALDEMARSFLAG HVERT ÅR

Anvend Valdemarsflaget på jeres mail og breve m.m.
Det koster kun kr. 30 pr. år og I får begge mærker.



Gå til vores webshop og køb:
www.danmarks-samfundet.dk/vare/valdemarsflag2020/





Idrættens Hus . Brøndby Stadion 20 . 2605 Brøndby
www.danmarks-samfundet.dk